

DECIZIA (UE) 2016/290 A COMISIEI**din 16 decembrie 2015****privind măsurile de ajutor puse în aplicare de Verband der deutschen Milchwirtschaft e.V. în legătură cu Legea privind laptele și grăsimea SA.35484 (2013/C) [ex SA.35484 (2012/NN)]***[notificată cu numărul C(2015) 9052]***(Numai textul în limba germană este autentic)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

după invitarea părților interesate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate anterior ⁽¹⁾,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

- (1) Prin scrisorile din 28 noiembrie 2011 și 27 februarie 2012, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a solicitat Germaniei informații suplimentare referitoare la Raportul anual pentru 2010 privind ajutoarele de stat în sectorul agricol, pe care Germania l-a depus în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului ⁽²⁾. Germania a răspuns la întrebările Comisiei prin scrisorile din 16 ianuarie 2012 și 27 aprilie 2012. Din răspunsurile Germaniei a reieșit că Germania a acordat sprijin financiar sectorului produselor lactate din Germania în temeiul 1952 Gesetz über den Verkehr mit Milch, Milcherzeugnissen und Fetten (denumită în continuare „Legea privind laptele și grăsimea” sau „MFG”).
- (2) Prin scrisoarea din 2 octombrie 2012, Comisia a informat Germania că măsurile în cauză fuseseră înregistrate ca ajutor nenotificat cu numărul de înregistrare SA.35484 (2012/NN). Prin scrisorile din 16 noiembrie 2012, 7, 8, 11, 13, 14, 15 și 19 februarie, 21 martie, 8 aprilie, 28 mai, 10 și 25 iunie și 2 iulie 2013, Germania a transmis informații suplimentare.
- (3) Prin scrisoarea din 17 iulie 2013 [C(2013) 4457 final] (denumită în continuare „decizia de deschidere”), Comisia a informat Germania că a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din TFUE în ceea ce privește anumite submăsuri luate în conformitate cu MFG. În aceeași scrisoare, Comisia a indicat că alte submăsuri care acoperă fie perioada cuprinsă între 28 noiembrie 2001 și 31 decembrie 2006, fie perioada începând cu 1 ianuarie 2007 sau care acoperă ambele perioade sunt compatibile cu piața internă, nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE sau nu au făcut obiectul normelor privind ajutoarele de stat (denumită în continuare „decizia pozitivă”).
- (4) Pentru toate celelalte submăsuri, inclusiv pentru măsurile puse în aplicare în perioada începând cu 28 noiembrie 2001 de Verband der Deutschen Milchwirtschaft e.V. (denumită în continuare „VDM”) în legătură cu MFG care fac obiectul prezentei decizii, Comisia și-a bazat decizia de deschidere pe convingerea că ajutoarele au fost acordate și și-a exprimat îndoiala cu privire la compatibilitatea măsurilor cu piața internă.
- (5) Prin scrisoarea din 20 septembrie 2013, Germania a prezentat observații cu privire la decizia de deschidere.
- (6) Decizia de deschidere a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽³⁾. Comisia a invitat părțile interesate să transmită observații în termen de o lună.

⁽¹⁾ JO C 7, 10.1.2014, p. 8.⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 83, 27.3.1999, p. 1).⁽³⁾ A se vedea nota de subsol 1. O rectificare a fost transmisă Germaniei prin scrisoarea din 9 decembrie 2013.

- (7) Comisia a primit 19 de seturi de observații de la părțile interesate. Una dintre aceste părți a solicitat Comisiei să nu îi divulge identitatea și a oferit motive solide în acest sens. În total, s-au primit 6 seturi de observații între 6 și 10 februarie 2014 referitoare la submăsurile care implică VDM.
- (8) Observațiile primite au fost transmise Germaniei prin scrisorile din 27 februarie, 3 martie și 3 octombrie 2014, fără ca identitatea părții interesate menționate anterior să fie făcută publică.
- (9) Germania nu a răspuns inițial la observațiile prezentate de părțile interesate în februarie 2014. Prin scrisoarea din data de 3 decembrie 2014, Germania a răspuns la un aviz suplimentar din 8 iulie 2014.
- (10) La 6 iunie 2014, Comisia a solicitat Germaniei informații suplimentare, pe care Germania le-a transmis prin scrisoarea din 16 iulie 2014.

2. DESCRIERE

- (11) Mai jos sunt descrise măsurile puse în aplicare prin intermediul VDM în legătură cu Legea privind laptele și grăsimea, desemnate în decizia de deschidere ca submăsurile BW 6, BY 9, HE 5, NI 10, NW 9, RP 8, SL 6 și TH 6 și în legătură cu care Comisia a exprimat îndoieli legate de compatibilitatea lor cu piața internă.

Motive pentru inițierea de către Comisie a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE

- (12) MFG este o lege federală care a intrat în vigoare în 1952 și care a fost modificată în mai multe rânduri, cel mai recent la 31 octombrie 2006. Aceasta constituie cadrul legal pentru măsurile în cauză, iar valabilitatea sa este nelimitată în timp.
- (13) Secțiunea 22 alineatul (1) din MFG permite landurilor germane să perceapă o taxă pe lapte la nivelul exploatațiilor de producere a laptelui calculată în funcție de cantitățile de lapte livrate. Potrivit informațiilor puse la dispoziție de Germania, nouă (din cele șaisprezece) landuri germane au utilizat această autorizație, și anume Baden-Württemberg, Bavaria, Brandenburg, Hessen, Saxonia Inferioară, Renania de Nord-Westfalia, Renania-Palatinat, Saarland și Thuringia. Taxele aplicate de landuri se ridică la 0,0015 EUR/kg de lapte.
- (14) Germania a explicat că taxa pe lapte percepută în landurile respective nu se aplică importurilor. În schimb, este posibil ca exporturile să facă obiectul taxei pe lapte.
- (15) Secțiunea 22 alineatul (2) din MFG prevede că veniturile rezultate din taxele pe lapte pot fi utilizate numai pentru:
 - 1. îmbunătățirea și menținerea calității pe baza anumitor dispoziții de punere în aplicare;
 - 2. îmbunătățirea igienei în timpul mulsului, precum și a livrării, prelucrării și distribuției laptelui și a produselor lactate;
 - 3. înregistrarea producției de lapte;
 - 4. consilierea operatorilor cu privire la chestiunile legate de sectorul produselor lactate și formarea continuă a angajaților tineri;
 - 5. publicitatea care vizează creșterea consumului de lapte și de produse lactate;
 - 6. îndeplinirea atribuțiilor conferite de MFG.
- (16) Secțiunea 22 alineatul (2a) din MFG prevede că, prin derogare de la alineatul (2), veniturile generate în temeiul alineatului (1) pot fi utilizate și pentru:
 - 1. reducerea costurilor de colectare sporite în ceea ce privește livrarea de lapte și smântână din lapte de la producător la exploatarea de producere a laptelui;
 - 2. reducerea costurilor de transport sporite în ceea ce privește furnizarea de lapte între exploatarea de producere a laptelui, în cazul în care o astfel de furnizare este necesară pentru a asigura aprovizionarea cu lapte de consum a zonei de desfacere a produselor lactate aparținând beneficiarului; și
 - 3. îmbunătățirea calității în ceea ce privește distribuția centralizată de produse lactate.

- (17) Secțiunea 22 alineatul (4) prevede că taxele și contribuțiile plătite de exploatațiile de producere a laptelui sau de asociațiile acestora unităților din sectorul produselor lactate în scopurile enunțate la alineatul (2) pot fi compensate în totalitate sau parțial prin veniturile provenite din taxa pe lapte.
- (18) Germania a explicat că finanțarea VDM, astfel cum se prevede în secțiunea 22 alineatul (2) punctul 6 din MFG, implică exercitarea obligațiilor de serviciu public (*Leistungsverwaltung*) și nu exercitarea unui prerogativ în calitate de autoritate publică (*Eingriffsverwaltung*) care limitează drepturile părților implicate – și acordarea pozitivă de prestații. Un temei juridic de fond nu a fost necesar, deoarece rezervarea de competențe juridice în temeiul articolului 20 alineatul (3) din Constituția germană (*Grundgesetz*) nu acoperă acest domeniu. Autorizarea în cadrul bugetelor landurilor respective și acordarea grantului corespunzător printr-un act administrativ au fost suficiente în acest caz.
- (19) În anumite landuri, reglementările bugetare ale landului au constituit temeiul juridic pentru deblocarea creditelor.
- (20) Temeiul juridic pentru colectarea taxelor pe lapte în landurile respective a fost alcătuit din următoarele reglementări:
- (21) Baden-Württemberg: Regulamentul Ministerului Alimentației și Afacerilor Rurale de modificare a Regulamentului privind colectarea de taxe provenite din industria produselor lactate din 18 mai 2004 (GBL.S.350), modificat prin Regulamentul din 24 ianuarie 2006 (GBL.S.40).
- (22) Bavaria: Regulamentul privind o taxă pe lapte (BayMilchUmlV) din 17 octombrie 2007.
- (23) Hessen: Regulamentul privind colectarea unei taxe pentru a promova industria produselor lactate din 1 decembrie 1981.
- (24) Saxonia Inferioară: Regulamentul privind colectarea unei taxe în cadrul industriei produselor lactate din 26 noiembrie 2004 (Nds. GVBl. [Monitorul Oficial al landului Saxonia Inferioară], nr. 36/2004, p. 519), modificat ultima dată prin Regulamentul de modificare a Regulamentului privind colectarea unei taxe în sectorul produselor lactate din 22 decembrie 2005 (Nds. GVBl., nr. 31/2005, p. 475).
- (25) Renania de Nord-Westfalia: Regulamentul privind taxele pentru a promova industria produselor lactate din 30 noiembrie 1965
- (26) Renania-Palatinat: Regulamentul landului privind colectarea unei taxe în sectorul produselor lactate din 15 octombrie 2002, modificat prin Primul regulament al landului de modificare a Regulamentului landului privind colectarea unei taxe în sectorul produselor lactate din 4 iulie 2009
- (27) Saarland: Regulamentul privind colectarea unei taxe în sectorul produselor lactate din 9 decembrie 1982.
- (28) Thuringia: Regulamentul landului Thuringia din 29 decembrie 1999 privind colectarea unei taxe pentru a promova industria produselor lactate
- (29) Baden-Württemberg, Bavaria, Hessen, Saxonia Inferioară, Renania de Nord-Westfalia, Renania-Palatinat, Saarland și Thuringia acordă sprijin financiar pentru măsurile în cauză puse în aplicare de VMD. Între 2001 și 2011, totalul resurselor bugetare alocate (toate landurile) s-a ridicat la aproximativ 4 milioane de euro.
- (30) Germania a mai explicat că, în landurile care nu percep o taxă pe lapte, au fost efectuate plăți către VDM, pe bază de voluntariat, din partea *Milcherzeugervereinigung e.V. in Schleswig-Holstein*, *Arbeitsgemeinschaft Milch e.V. in Mecklenburg-Vorpommern*, *Landeskontrollverband Berlin-Brandenburg e.V.*, *Interessengemeinschaft der Erzeugerzusammenschlüsse in Sachsen e.V.* și de către sectorul produselor lactate din Sachsen-Anhalt prin intermediul *Landesvereinigung der Milchwirtschaft in Niedersachsen*. Plățile au fost calculate în funcție de cantitatea de lapte produs în landul în cauză, ținând seama de capacitatea financiară a organizațiilor în cauză.
- (31) Baden-Württemberg a arătat, de asemenea, că activitatea de colectare a taxei a fost suspendată în Baden-Württemberg la 31 decembrie 2012. Industria produselor lactate din Baden-Württemberg a contribuit la finanțarea VDM atât în 2013, cât și în 2014, prin intermediul *Milchwirtschaftlicher Verein Baden-Württemberg e.V.* (din contribuțiile membrilor).

- (32) Potrivit Germaniei, printre responsabilitățile VDM se numără, în special:
- protejarea și promovarea intereselor sectorului produselor lactate;
 - consultarea cuprinzătoare cu privire la toate problemele din sectorul produselor lactate, atât la nivel național, cât și la nivel internațional;
 - reprezentarea intereselor din sectorul produselor lactate pe parcursul procesului legislativ în raport cu ministerele, organismele parlamentare, comitetele și grupurile de lucru din cadrul asociațiilor și organizațiilor tehnice de la nivel național și internațional; precum și
 - organizarea de evenimente pe tema actualelor evoluții și tendințe.
- (33) Potrivit Germaniei, VDM este membră a Federației Internaționale a Producătorilor de Lapte (IDF – *International Dairy Federation*) și reprezintă Comitetul național german în cadrul respectivei organizații. În special, VDM poartă întreaga responsabilitate pentru coordonarea rolului Germaniei în cadrul IDF. VDM a desemnat o serie de experți să facă parte din organismele IDF în numele asociațiilor membre și al guvernului federal și a adoptat o poziție cu privire la chestiunile internaționale în raport cu comitetul național german. Aceasta a reprezentat interesele întregului sector al produselor lactate în colaborare cu membrii săi și în strânsă cooperare cu guvernul federal și cu reprezentanți ai landurilor.
- (34) Acționând în numele întregului sector al produselor lactate, VDM a fost, de asemenea, implicată în standardizarea și armonizarea la nivel național și internațional, în colaborare cu organizațiile de standardizare competente, cum ar fi ISO, IDF, CEN și DIN. De asemenea, această asociație a consiliat guvernul federal și IDF privind *Codex Alimentarius*. Prin emiterea de declarații, manuale și orientări, VDM a contribuit la garantarea că sectorul produselor lactate și autoritățile au adoptat o poziție comună în ceea ce privește aspectele legate de siguranță și mediu. În fine, VDM a elaborat materiale de instruire pentru sectorul în cauză și a supravegheat întregul proces de standardizare tehnică. Standardele tehnice s-au dovedit a fi esențiale în sectorul produselor lactate, contribuind la producerea unor alimente sigure și de înaltă calitate.
- (35) VDM a reprezentat, de asemenea, o rețea constând din asociații ale membrilor, din reprezentanți ai guvernului federal, ai landurilor și ai comunității științifice. Toți participanții au fost consultați în legătură cu direcția spre care se îndreaptă legislația națională și internațională în domeniul alimentar, știința legată de produsele lactate, analiza laptelui și a produselor lactate, precum și cu nutriția. Aceștia au fost consultați, de asemenea, cu privire la aspecte legate de protecția mediului, a climei și a animalelor. În acest sens, VDM a promovat cooperarea în întregul sector. Într-adevăr, unul dintre obiectivele asociației a fost acela de a sprijini sectorul produselor lactate și de a promova progresul tehnic în cadrul acestuia.
- (36) Nicio întreprindere care își desfășoară activitatea în producția, prelucrarea sau comercializarea laptelui nu a fost reprezentată ca membru în cadrul VDM. Componenta sa a fost formată exclusiv din asociații și instituții științifice. În conformitate cu site-ul web al VDM, printre membrii săi se numără grupuri precum *Milchindustrie-Verband e.V.*, *Deutscher Bauernverband e.V.*, *Bundesverband der Privaten Milchwirtschaft e.V.*, *ZV Deutscher Milchwirtschaftler e.V.*, *Bundesverband Molkereiprodukte* și *Arbeitsgemeinschaft Deutscher Rinderzüchter e.V.* ⁽⁴⁾.
- (37) Germania consideră că sprijinul financiar acordat VDM nu a constituit ajutor de stat, deoarece VDM nu este o întreprindere, cu alte cuvinte nu este un operator economic. VDM nu a desfășurat nicio activitate economică. VDM a reprezentat un amalgam de părți interesate la diferite niveluri ale lanțului valoric care caracterizează industria produselor lactate din Germania, însă nu a reprezentat o activitate economică în sine. În temeiul sistemului german de impozitare a întreprinderilor, VDM era considerată o asociație profesională și, prin urmare, a avut dreptul la anumite avantaje fiscale care nu erau disponibile întreprinderilor implicate în activități economice.
- (38) Germania susține că, în conformitate cu articolul 183 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului ⁽⁵⁾, „fără a aduce atingere aplicării articolelor 87, 88 și 89 (devenite articolele 107, 108 și 109) din tratat, astfel cum se prevede la articolul 180 din regulamentul menționat anterior, un stat membru poate impune o prelevare promoțională producătorilor de lapte de pe teritoriul său pentru cantitățile de lapte sau echivalent lapte comercializate pentru a finanța măsurile de promovare a consumului în cadrul Comunității, de extindere a piețelor din sectorul laptelui și produselor lactate și de îmbunătățire a calității acestora”.
- (39) În observațiile sale din 20 septembrie 2013, Germania a argumentat că, potrivit practicii decizionale, federațiile și asociațiile (de tipul VDM) au fost considerate ca fiind întreprinderi în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE numai în cazuri excepționale și cu condiția, de asemenea, ca ele să desfășoare o activitate economică în sine (de exemplu închirierea de bunuri imobile; vânzarea de drepturi de televiziune) ⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ <http://www.idf-germany.com/der-verband/mitglieder-und-foerderer/>

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (JO L 299, 16.11.2007, p. 1).

⁽⁶⁾ Hotărârea Curții din 26.1.2005, Piau/Comisia, cauza T-193/02, ECLI:EU:T:2005:22, punctul 69; Decizia Comisiei din 26 aprilie 2006, N277/2003 – Transferul ariilor de conservare a naturii.

- (40) Activitățile sale au continuat să includă reprezentarea sectorului produselor lactate, atât la nivel național, cât și la nivel internațional (de exemplu, în cadrul Comisiei *Codex Alimentarius* și al Comitetului DIN). VDM a prezentat organismelor respective, într-o formă consolidată și prelucrată, experiența oamenilor de știință și a experților externi independenți. Aceasta a acționat în calitate de consultant și consilier în ministerele federale și în ministerele landurilor.
- (41) Aceste activități nu au fost în beneficiul întreprinderilor individuale. Mai degrabă, ele au corespuns îndatoririlor tipice ale unei asociații (fără scop lucrativ). Ar fi greșit să se echivaleze activitatea VDM cu o activitate comercială lobbyistă desfășurată în beneficiul sectorului produselor lactate, ale cărei servicii ar putea fi „cumpărate” pe piață. De asemenea, membrii săi nu au avut posibilitatea de a recurge la alți „prestatori de servicii” în locul serviciilor oferite de VMD. Prin urmare, nu au fost îndeplinite condițiile de concurență. VDM nu a fost așadar activă economic pe piață.
- (42) În plus, potrivit Germaniei, nici exploatarea de producere a laptelui nu au obținut avantaje de pe urma serviciilor VDM. În special, VDM nu a oferit „servicii de consultanță specifice” întreprinderilor din sectorul produselor lactate. Activitățile VDM au avut în schimb un caracter general. VDM a informat părțile interesate și, în cele din urmă, publicul larg, cu privire la direcția spre care se îndreaptă legislația națională și internațională în domeniul alimentar, știința legată de produsele lactate, analiza laptelui și a produselor lactate, nutriția și chestiunile legate de protecția mediului, climei și animalelor. Procedând astfel, VDM a difuzat informații în principal în publicații disponibile publicului larg (pe internet) și a organizat conferințe. Așadar, VDM a îndeplinit rolul de „multiplicator”, o activitate tipică pentru o asociație și, de asemenea, o activitate de o importanță crucială pentru a face informațiile accesibile publicului larg.
- (43) Această formă „deschisă” și generală de „consiliere” nu a constituit un avantaj comercial pentru sectorul produselor lactate. Aceasta nu ar putea fi comparată cu activitatea de consiliere „specifică” oferită de birourile de consultanță de afaceri. Posibilele avantaje pentru întreprinderile din sectorul produselor lactate care rezultă din divulgarea de informații nu au fost relevante din punctul de vedere al ajutorului de stat. Germaniei nu i s-a adus la cunoștință deciziile Comisiei sau hotărârile Curții de Justiție a UE care au susținut o astfel de interpretare în sens larg a ajutorului.
- (44) A fost exclusă și posibilitatea ajutorului indirect. În acest scop, ar fi necesar ca plata efectuată către o parte terță să fie concepută în mod specific, pentru a favoriza beneficiarul indirect sau astfel încât acest avantaj pentru o societate sau o sucursală să fie inerent măsurii. Acest lucru nu se aplică în acest caz. Eventualele avantaje colaterale care decurg din măsuri precum furnizarea de informații generale privind direcția spre care se îndreaptă legislația națională și internațională privind produsele alimentare, știința legată de produsele lactate, analiza laptelui și a produselor lactate, nutriția și chestiunile legate de protecția mediului, climei și animalelor nu au fost clare și nu au putut confirma existența ajutorului. În plus, în calitate de măsuri generale, acestea nu au denaturat concurența.
- (45) În cazul de față, nu a existat niciun motiv care să justifice ipoteza că denaturarea concurenței prin favorizarea anumitor întreprinderi a fost intenționată sau că ea s-a produs pur și simplu. Dimpotrivă, contribuțiile la VDM au intenționat să garanteze că aceasta este în măsură să îndeplinească sarcinile neeconomice descrise mai sus.

Motive pentru inițierea de către Comisie a procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din TFUE

- (46) În decizia de deschidere, Comisia a observat că VDM este un prestator de servicii, ea reprezentând sectorul produselor lactate din Germania la diferite niveluri, și că ea a prestat servicii specifice de consultanță în legătură cu producția de lapte. Beneficiarii finali ai acestor servicii au fost întregul sector al produselor lactate din Germania, în special exploatarea de producere a laptelui, care constituie întreprinderi. De asemenea, aceasta a constatat că toate condițiile privind existența ajutorului sunt îndeplinite.

Observații din partea VDM

- (47) Într-o scrisoare din 6 februarie 2014, VDM a prezentat următoarele observații cu privire la plățile efectuate în acest sens.
- (48) Resursele provenite din taxa pe lapte nu ar putea fi considerate drept ajutor acordat VDM. VDM nu era o întreprindere în sensul articolului 107 din TFUE și, în orice caz, activitățile VDM finanțate din resursele provenite din taxa pe lapte nu au reprezentat o activitate comercială, cu alte cuvinte o activitate economică care implică furnizarea de bunuri sau servicii pe o piață. Acest lucru a însemnat că VDM, cel puțin în ceea ce privește activitățile finanțate din taxa pe lapte, nu ar trebui să fie considerată ca fiind o întreprindere, deoarece statutul de întreprindere nu ar trebui în niciun caz să fie determinat pe o bază funcțională în raport cu o activitate specifică.

- (49) VDM nu era un prestator de servicii pe o piață. Activitățile sale au constituit în schimb activități tipice ale unei asociații. Ca organizație-umbrelă, VDM a consolidat și a reprezentat sectorul produselor lactate din Germania. Astfel, ar fi greșit să se considere că aceste activități, care rezultă din structura bazată pe calitatea de membru a VDM, constituie „servicii” pentru membrii săi. Dimpotrivă, dată fiind această structură, VDM a îndeplinit misiunea de modelare a opiniei democratice din sectorul produselor lactate în domenii precum legislația și standardizarea. Reprezentanții guvernului federal, ai landurilor și ai comunității științifice, care au fost reprezentați în cadrul VDM fie cu rol consultativ, fie cu drepturi de vot, au fost, de asemenea, implicați în acest proces. Astfel de activități tipice ale unei asociații, de modelare a opiniei membrilor și de reprezentare a acestora, nu implică furnizarea de servicii „pe piață”.
- (50) Chiar dacă s-ar examina mai îndeaproape diversele domenii în care VDM a fost activă, astfel cum se arată în continuare, este evident că aceste domenii de activitate finanțate din resursele generate de taxa pe lapte nu au implicat desfășurarea unei „activități economice” pe o piață dată.
- (51) Un aspect esențial al activităților VDM a fost acela al „consultării cuprinzătoare cu privire la toate aspectele legate de sectorul produselor lactate, atât la nivel național, cât și la nivel internațional”. Aceasta a reprezentat aproximativ 15 % din fondurile primite de VDM din taxele pe lapte. Această activitate nu ar constitui însă o consiliere adresată întreprinderilor din sectorul produselor lactate, ci, mai degrabă, o serie de recomandări adresate organismelor legislative și de reglementare naționale și internaționale, și anume comunicarea avizului și a informațiilor privind sectorul produselor lactate, înainte de propunerile legislative și de alte activități de reglementare. În cadrul acestei proceduri, VDM a acționat în calitate de expert și de reprezentant al sectorului produselor lactate în Germania. Dar și în acest caz, VDM nu a acționat ca un „prestator de servicii” pe piață. Mai degrabă, activitățile VDM s-au concentrat pe comunicarea în mod democratic a opiniei formulate de membrii săi în cadrul procesului legislativ. Din acest motiv, activitățile de lobby în numele întregului sector al produselor lactate desfășurate în cadrul procesului legislativ în raport cu ministerele, organismele parlamentare, comitetele și grupurile de lucru tehnice din cadrul asociațiilor și organizațiilor tehnice naționale și internaționale nu ar putea fi considerate drept o activitate economică.
- (52) Cu toate acestea, chiar dacă acest rol de consultant pentru organisme de stat la nivel național și internațional ar trebui să fie considerat un serviciu, organismele de stat care au beneficiat de acest „serviciu” nu erau întreprinderi și, prin urmare, nu au putut fi considerate drept beneficiare ale unui ajutor de stat în sensul articolului 107 din TFUE. Având în vedere faptul că acesta efectuează activitățile tipice ale unei asociații, astfel cum sunt descrise mai sus, VDM nu ar putea fi considerată ca fiind o întreprindere și, prin urmare, ca un beneficiar adecvat al ajutorului. Dimpotrivă, serviciile de consultanță specifice sub formă de consiliere selectivă a întreprinderilor din sectorul produselor lactate nu erau finanțate din resursele provenite din taxele pe lapte puse la dispoziția VDM de landuri.
- (53) Acționând în numele întregului sector al produselor lactate, VDM a fost, de asemenea, implicată în standardizarea și armonizarea la nivel național și internațional, în colaborare cu organizațiile de standardizare competente, cum ar fi ISO, IDF, CEN și DIN. De asemenea, această asociație a consiliat guvernul federal în ceea ce privește *Codex Alimentarius*. Prin urmare, VDM a făcut parte, printre altele, din următoarele comitete CODEX, în calitate de consilier pe lângă guvernul federal:
- CCMMP – Lapte și produse lactate (în special, toate standardele legate de produsele lactate ale CCMMP au fost revizuite între 2001 și 2011);
 - CCFH – Igiena produselor alimentare;
 - CCCF – Contaminanții din produsele alimentare;
 - CCFA – Aditivi din produsele alimentare;
 - CCFICS – Certificate de import al produselor alimentare;
 - CCFL – Etichetarea produselor alimentare;
 - CCGP – Principii generale;
 - CCMAS – Metode de analiză și eșantionare;
 - CCNFS DU – Nutriție și produse alimentare pentru utilizări în diete speciale; și
 - CCRVDF – Reziduuri de medicamente de uz veterinar în produsele alimentare.

- (54) Acest domeniu de standardizare și armonizare la nivel național și internațional a reprezentat aproximativ 45 % din resursele pe care VDM le-a primit din taxele pe lapte. Acest lucru nu ar trebui să fie considerat drept o activitate economică. În acest caz, VDM nu a oferit servicii pieței, ci a reprezentat întregul sector al produselor lactate ca organizație-umbrelă în contextul unei sarcini efectuate în interes public. S-a recunoscut faptul că activitățile sale legate de standardizare și armonizare în cadrul ISO, IDF, CEN, DIN și al Comisiei *Codex Alimentarius* au fost în interesul public și că ele nu implică niciun ajutor selectiv.
- (55) În statutul DIN e.V. se precizează, de exemplu, că „sarcina (scopul) DIN este de a iniția, organiza, coordona și modera standardizarea și armonizarea în beneficiul public, protejând în același timp interesul public în contextul unui proces transparent și ordonat. Rezultatele activității sale vor fi utilizate în scopul inovării, siguranței și înțelegerii în domeniul antreprenorial, științific, administrativ și social, precum și al asigurării calității, al raționalizării, al sănătății și securității în muncă și al protecției mediului și consumatorilor”.
- (56) Același lucru este valabil și pentru Comisia *Codex Alimentarius*, al cărui scop este descris după cum urmează pe site-ul de internet al organizației:
- „Comisia *Codex Alimentarius*, înființată de FAO și OMS în 1963, elaborează standarde internaționale armonizate în domeniul alimentar, orientări și coduri de bune practici pentru a proteja sănătatea consumatorilor și a asigura aplicarea unor practici echitabile în cadrul comerțului cu produse alimentare.”
- (57) *Codex Alimentarius* reprezintă, de asemenea, o bază importantă pentru legislația în domeniul alimentar, și anume actele cu putere de lege și normele administrative care guvernează produsele alimentare, în general, și de siguranță alimentară, în special, la nivel comunitar sau național. Ca principal standard al legislației internaționale în domeniul alimentar, *Codex Alimentarius* a trebuit să fie luat în considerare de către organismele de reglementare din punctul de vedere al siguranței alimentare și al protecției consumatorilor în ceea ce privește dezvoltarea sau modificarea legislației în domeniul alimentar ⁽⁷⁾.
- (58) Prin urmare, VDM nu a desfășurat o activitate economică în acest domeniu, în sensul că nu a oferit servicii pe piață. Această opinie a fost susținută exclusiv în virtutea faptului că astfel de activități de standardizare și armonizare s-au desfășurat în interesul publicului, în special în interesul consumatorilor, și nu au beneficiat de existența unei piețe ⁽⁸⁾.
- (59) Un alt aspect al activităților VDM era legat de furnizarea de informații generale referitoare la lapte și la creșterea animalelor de lapte și, în acest context, de diseminarea cunoștințelor științifice și a noilor metode în acest domeniu într-o formă ușor de înțeles. În acest sens, VDM a elaborat avize, manuale și orientări, cu scopul de a informa toate părțile interesate, inclusiv consumatorii, într-o formă ușor de înțeles, cu privire la aspecte precum cele mai bune tehnologii disponibile în domeniul protecției mediului, bunele practici agricole, consumul de apă, emisiile de CO₂, bunăstarea animalelor în sectorul creșterii animalelor de lapte și sistemele de hrănire în producția de lapte. Aceasta a reprezentat aproximativ 35 % din fondurile primite de VDM din taxele pe lapte.
- (60) Acest lucru nu a constituit o activitate economică, pentru că nu implica furnizarea anumitor servicii la concurență cu alți prestatori de servicii. Având în vedere faptul că nu au fost efectuate activități specifice în favoarea întreprinderilor din sectorul produselor lactate, ci mai degrabă VDM a informat toate părțile terțe interesate, și anume publicul, cu privire la aspectele referitoare la lapte și la creșterea animalelor de lapte, activitățile sale au implicat servicii pe care le-a furnizat gratuit și care nu au putut fi furnizate în schimbul unei remunerații de către un terț. Pentru anumite publicații au fost percepute doar mici taxe de drepturi de autor.
- (61) VDM a venit, de asemenea, în sprijinul oamenilor de știință, în special al celor tineri, proveniți de la universitățile de stat, prin rambursarea unei părți a cheltuielilor lor de deplasare la evenimente specifice sectorului produselor lactate. Întrucât acest lucru a implicat acordarea de sprijin persoanelor fizice din sectorul necomercial, condițiile prealabile pentru existența unui ajutor de stat nu au fost îndeplinite.

⁽⁷⁾ VDM face trimitere în această privință, printre altele, la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

⁽⁸⁾ VDM se referă, în acest sens, în ceea ce privește caracterul neeconomic al stabilirii și elaborării de standarde, la Hotărârea Curții din 12 decembrie 2006, SELEX/Comisia, ECLI:EU:T:2006:387.

- (62) Mai mult, doi angajați ai VDM au făcut prezentări la *Fachhochschule Hannover*, o activitate care nu ar trebui nici ea privită ca o activitate economică. Acest domeniu (sprijin pentru oamenii de știință tineri și prezentările făcute de angajații VDM) a acoperit aproximativ 5 % din resursele provenite din taxele pe lapte primite de VDM.
- (63) În măsura în care costurile activității VDM în cadrul IDF și rolul său de Comitet național german în cadrul IDF, care emite, de exemplu, avize privind aspectele internaționale, au fost finanțate din resurse provenite din taxele pe lapte, aceste activități au făcut parte fie din rolul VDM de consilier al organismelor de stat, fie din activitatea sa de standardizare și de informare publică. În plus, participarea reprezentanților VDM la reuniunile IDF a constituit, în sine, un indiciu al stării sale de asociere și nu o activitate economică. Punctul central al activității IDF a fost acela de a contribui la standardele internaționale (*Codex alimentarius*, ISO, CEN) și la furnizarea de informații generale și generice.
- (64) Aceasta nu a implicat acordarea de ajutor întreprinderilor din sectorul produselor lactate. Faptul că organismele de stat s-au consultat cu VDM înainte sau în timpul procedurilor legislative și al altor proceduri de reglementare și că, pentru a-și asigura independența, ele și-au reglementat finanțarea în funcție de o taxă obligatorie nu înseamnă că întreprinderile care au fost obligate să finanțeze furnizarea de informații organismelor de stat prin intermediul taxei obligatorii au fost favorizate de stat.
- (65) Aceeași situație se regăsește în domeniile standardizării în interesul public și al sprijinirii oamenilor de știință din mediul universitar, în special a celor tineri. În fine, furnizarea de informații nu a favorizat în niciun fel întreprinderile din sectorul produselor lactate. Scopul acestei activități a fost de a sensibiliza opinia publică cu privire la aspectele legate de sectorul produselor lactate și de a disemina cunoștințele privind cerințele, normele, standardele aplicabile și stadiul actual al tehnologiei, în vederea asigurării unui nivel ridicat al standardelor de calitate și de mediu în interesul public. Mai mult, în cazul în care întreprinderile din sectorul produselor lactate au fost avantajate de măsurile luate de VDM, aceste măsuri au fost nemăsurabile, constituind de fapt avantaje colaterale indirecte, care nu au fost suficiente pentru ca aceste măsuri, puse în aplicare cu un obiectiv diferit, să devină ajutoare de stat. În plus, dacă s-ar presupune că ajutorul a fost acordat „sectorului produselor lactate”, nu ar fi posibil să se recupereze ajutorul acordat, deoarece nu s-ar putea stabili, nici chiar într-o măsură limitată, care sunt întreprinderile care au beneficiat de acesta și în ce măsură a avut loc acest lucru, în special având în vedere că efectele pozitive nu erau limitate la întreprinderile din sectorul german al produselor lactate, ci că de aceste efecte pozitive au beneficiat întreprinderi străine, dacă erau active în Germania sau dacă activitățile în cauză – cum ar fi activitățile legate de standardizarea internațională și de *Codex Alimentarius* – erau de nivel internațional.
- (66) În cazul în care, contrar celor de mai sus, utilizarea fondurilor generate de taxa pe lapte plătită VDM în temeiul măsurilor BW 6, BY 9, HE 5, NI 10, NW 9, RP8, SL 6 și TH 6 ar fi considerată ajutoare de stat, acestea ar trebui să fie, în orice caz, compatibile cu legislația secundară relevantă.
- (67) În cazul în care, contrar opiniei VDM, rolul de consultant al VDM ar fi considerat ca reprezentând un ajutor de stat pentru întreprinderile din sectorul produselor lactate, acest lucru ar permite acordarea de asistență tehnică în sensul punctului 14 din Orientările comunitare 2000-2006 pentru ajutoarele de stat din sectorul agricol ⁽⁹⁾ („Orientări 2000-2006”) și secțiunea IV.K. a Orientărilor comunitare 2007-2013 pentru ajutoarele de stat din sectorul agricol și forestier ⁽¹⁰⁾ („Orientări 2007-2013”).
- (68) VDM a afirmat, de asemenea, că, în perioada 2001-2006, măsurile vizau exclusiv laptele, care este un produs inclus în anexa I. Măsurile vizau diseminarea cunoștințelor științifice, în special stadiul actual al tehnologiei și cele mai bune practici actuale, care constituie baza pentru standardele coformulate de VDM sau stabilite cu contribuția acesteia, sau care influențează noi inițiative legislative. Așadar, măsurile VDM au ținut periodic cont de noile tehnologii în sensul punctului 14.1 din Orientările 2000-2006. Întrucât acestea au implicat stabilirea și diseminarea de cunoștințe științifice, activitățile de standardizare și armonizare ale VDM ar trebui, prin urmare, să fie calificate drept asistență tehnică.
- (69) Mai mult, diseminarea de cunoștințe științifice și de informații factuale generice (în sensul secțiunii IV.K din Orientările 2007-2013) ar trebui să fie, de asemenea, considerată ca fiind posibilă în cursul perioadei de valabilitate a Orientărilor 2000-2006, deoarece aceasta ar putea fi considerată ca intrând în domeniul de aplicare al serviciilor de consultanță sau de educație și formare ⁽¹¹⁾.

⁽⁹⁾ JO C 28, 1.2.2000, p. 2.

⁽¹⁰⁾ JO C 319, 27.12.2006, p. 1.

⁽¹¹⁾ VDM face trimitere așadar, în ceea ce privește diseminarea de rapoarte și statistici, la Decizia Comisiei din 27 iulie 2006, ajutor de stat nr. 425/09, sfârșitul alineatului (9).

- (70) Orice altă interpretare a Orientărilor 2007-2013 ar duce la o lipsă de coerență în ceea ce privește măsurile de publicitate, care au un impact mult mai mare asupra pieței. De asemenea, acestea ar fi fost posibile înainte de 2007, pe baza orientărilor comunitare privind ajutoarele de stat pentru publicitatea produselor menționate în anexa I la Tratatul CE și a anumitor produse neincluse în anexa I (2001/C-252/03) („Orientări privind publicitatea”). Ca produs excedentar, laptele întrunește criteriile pozitive expuse în scopuri publicitare.
- (71) Acest lucru a însemnat că, în sectorul produselor lactate, statele membre au avut permisiunea, fără alte restricții, de a acorda ajutoare de stat care acoperă 100 % din costurile generice (cu alte cuvinte, neutre din punctul de vedere al originii și al întreprinderilor implicate) al publicității pentru lapte. Statele membre au utilizat extensiv această posibilitate ⁽¹²⁾. În consecință, în cazul în care publicitatea generică pentru lapte și produse lactate a fost permisă fără restricție în perioada 2001-2006, nu există niciun motiv pentru care informațiile factuale generice sau diseminarea cunoștințelor științifice privind laptele și produsele lactate, care a avut un impact mult mai mic pe piață, ar trebui să facă obiectul unor cerințe mult mai stricte în temeiul normelor privind ajutoarele de stat.
- (72) Este greu de crezut că intenția legislației de fond privind ajutoarele de stat sau a Comisiei, atunci când a elaborat orientările, a fost de a considera o campanie publicitară finanțată de stat și având sloganul „Să bem mai mult lapte!” ca reprezentând, în același timp, un ajutor pentru publicitate permis și un ajutor ilegal acordat campaniei de informare a consumatorilor într-un mod factual cu privire la valoarea nutrițională și importanța laptelui în nutriția copiilor.
- (73) Celelalte condiții prevăzute la punctul 14 din Orientările 2000-2006 au fost, de asemenea, respectate. Deoarece măsurile erau generale și neutre din punctul de vedere al întreprinderilor implicate, ele nu s-au limitat în mod automat, la grupurile identificate (punctul 14.2). O defalcare financiară detaliată care să arate modalitatea de implementare a măsurilor de către întreprinderile individuale a fost imposibil de realizat – astfel cum se explică mai sus – dată fiind absența oricăror legături cu acestea. Având în vedere resursele relativ puține alocate acestui aspect și numărul mare de întreprinderi care își desfășoară activitatea în sectorul produselor lactate, pragurile stabilite la punctul 14.3 au fost departe de a fi fost atinse.
- (74) Pentru perioada începând cu 2007, VDM a declarat că măsurile corespunzătoare pe care le-a implementat ar trebui să fie privite ca reprezentând diseminarea de cunoștințe științifice într-o formă ușor de înțeles și ca informații factuale generice în sensul secțiunii IV.K din Orientările 2007-2013, coroborat cu articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 1857/2006. Limitarea la IMM-uri nu a fost aplicabilă în acest caz, deoarece informațiile factuale generice neutre din punctul de vedere al întreprinderii (întreprinderilor) beneficiare nu s-ar putea aplica întreprinderilor mici și mijlocii prin intermediul acestei neutralități. Mai mult, trebuie amintit faptul că Orientările 2007-2013 nu au putut fi aplicate în mod contradictoriu. Și în acest caz, intenția nu ar fi fost să se permită o publicitate generică pentru lapte și produse lactate (care sunt produse agricole) la o intensitate de 100 % (a se vedea punctul 157 din Orientările 2007-2013), supunând în același timp informațiile factuale generice, cu un impact mult mai redus asupra concurenței, precum și diseminarea cunoștințelor științifice unor condiții mai stricte. În caz contrar, statele membre ar fi fost încurajate să se asigure că informațiile generice factuale sau diseminarea de cunoștințe științifice a fost asociată cu o invitație de a cumpăra, astfel încât să se garanteze că ea constituie o măsură de publicitate permisă.
- (75) Având în vedere argumentele de mai sus, VDM a solicitat Comisiei să își revizuiască ipotezele privind calitatea de întreprindere a VDM și admisibilitatea activităților sale din punctul de vedere al normelor în materie de ajutoare de stat. Având în vedere complexitatea procedurii, VDM și-a rezervat, de asemenea, dreptul de a face observații suplimentare.

Observații făcute de alte părți interesate

- (76) Între 6 și 10 februarie 2014, Comisia a primit un număr total de șase scrisori conținând observații din partea părților interesate privind măsurile în cauză implementate de VDM.
- (77) *Landesvereinigung der Bayerischen Milchwirtschaft e.V.* (scrisoarea din 7 februarie 2014) menționează că a sprijinit și a apreciat foarte mult schimbul internațional de experiență la care a participat VDM, ca modalitate de a asigura protecția consumatorilor pe baza cunoștințelor obținute din alte țări. Acest lucru nu a prilejuit favorizarea întreprinderilor individuale.
- (78) În observațiile sale din 6 februarie 2014, *Landesvereinigung Thüringer Milch e.V.* s-a referit la observațiile depuse de VDM, pe care le-a susținut.

⁽¹²⁾ În ceea ce privește Germania, de exemplu, VDM face trimitere în această privință la cazul ajutorului de stat N 571/2002 – Legea privind fondul de promovare.

- (79) În observațiile sale din 6 februarie 2014, *Milchprüfing Baden-Württemberg e.V.* a indicat că VDM a reprezentat unul dintre organismele care au beneficiat de resursele provenite din taxe în Baden-Württemberg. Toate organismele menționate la rubrica anterioară implementaseră măsurile în favoarea sectorului produselor lactate în temeiul secțiunii 22 din Legea privind laptele și grăsimea. Alocarea resurselor provenite din taxe s-a limitat la ceea ce este necesar pentru a implementa aceste măsuri.
- (80) În observațiile sale din 10 februarie 2014, *Milchwirtschaftliche Arbeitsgemeinschaft Rheinland-Pfalz e.V.* a prezentat aceleași argumente pe care le-a invocat și Germania în observațiile sale din 20 septembrie 2013.
- (81) În observațiile sale din 6 februarie 2014, *Milchwirtschaftlicher Verein Baden-Württemberg e.V.* a reiterat cele declarate de *Milchprüfing Baden-Württemberg e.V.* (a se vedea considerentul 79 de mai sus).
- (82) În scrisoarea sa din 7 februarie 2014, *V. Landesvereinigung der Milchwirtschaft Niedersachsen e. V. (LVN)* nu a făcut observații directe privind plățile acordate VDM, ci a negat fundamental existența unui ajutor pentru oricare dintre submăsurile din cadrul MFG.
- (83) În ceea ce privește aspectele individuale, LVN s-a pronunțat asupra faptului că măsurile finanțate prin resurse provenite din taxa pe lapte nu implică nicio pierdere pentru bugetul landului, că statul nu a avut nicio competență de a dispune cu privire la resursele provenite din taxa pe lapte și că statul nu a exercitat vreun control nici asupra valorii taxei, nici asupra conținutului măsurilor. În consecință, plățile în cauză nu au putut fi imputate statului. În plus, statul nu a controlat nivelul plăților și nici nu a fost implicat în LVN din punct de vedere organizațional.
- (84) De asemenea, acesta a declarat că LVN nu a fost supervizat de organismele de stat, ci mai degrabă de Camera de agricultură din Hanovra, un organism public de autoreglementare, care, prin urmare, nu se află în subordinea directă a administrației publice.
- (85) În observațiile suplimentare prezentate la 8 iulie 2014, LVN a făcut referire, printre altele, la decizia Val'Hor a Comisiei ⁽¹³⁾. În decizia respectivă, Comisia a recunoscut că nici competența statului de a recunoaște o organizație interprofesională, nici cadrul său de reglementare în ceea ce privește colectarea contribuțiilor specifice sectoarelor (prin posibilitatea, în cazul de față, de a prelungi acordurile) nu au dus la concluzia că măsurile implementate de organizația interprofesională ar fi imputabile statului. Răspunsul la întrebarea dacă participarea statului la sistemele de finanțare parafiscală a dus la avantaje imputabile statului drept „ajutoare de stat” depinde de împrejurările specifice fiecărui caz și de o evaluare generală pe această bază. Aspectele relevante pentru a oferi un răspuns la întrebarea dacă a existat un ajutor de stat, astfel cum au fost dezvoltate de jurisprudență, au fost următoarele:
- Cine a luat deciziile cu privire la colectarea și utilizarea fondurilor?
 - Dacă este vorba de o organizație privată, cum a influențat statul adoptarea acestei decizii?
 - Din ce resurse au fost finanțate plățile?
 - Ce tip de măsuri au fost finanțate?
 - De la cine au fost colectate resursele?
 - Cine a fost responsabil cu inițierea măsurii?
- (86) Prin intermediul reprezentanților săi legali, LVN a examinat situația juridică din alte landuri germane și a ajuns la concluzia că indicatorii privind existența ajutorului de stat dezvoltați de jurisprudență nu au fost respectați, ceea ce înseamnă că MFG nu ar putea fi considerată, în ansamblu, ca incluzând un element de ajutor.
- (87) Potrivit LVN, asociațiile landurilor au fost cele care au decis cu privire la colectarea de taxe de la exploatarea de producere a laptelui. În conformitate cu secțiunea 22 alineatul (1) prima teză din MFG, taxa ar putea fi colectată numai în consultare cu asociațiile landurilor. În conformitate cu secțiunea 22 alineatul (1) a doua teză din MFG, orice majorare a taxei trebuie solicitată de asociația landului.

⁽¹³⁾ Decizia 2014/416/UE a Comisiei din 9 aprilie 2014 privind schema de ajutoare de stat SA.23257 (12/C) [ex NN 8/10, ex CP 157/07] pusă în aplicare de către Franța (acord interprofesional încheiat în cadrul Asociației franceze pentru valorificarea produselor și sectoarelor profesionale ale horticulturii și peisagisticii — Val'Hor) (JO L 192, 1.7.2014, p. 59).

- (88) Detaliile privind modalitățile de colectare a taxei și valoarea acesteia au fost reglementate în Saxonia Inferioară și Thuringia printr-un Regulament privind colectarea taxelor [*Umlageerhebungsverordnung (UmlErhVO)*] care a fost emis „în consultare” cu asociația landului în cauză.
- (89) Asociația landului în cauză a stabilit, de asemenea, modul de utilizare a veniturilor provenite din taxă, care au trebuit să fie administrate separat [a se vedea secțiunea 22 alineatul (3) prima teză din MFG]. Din acest motiv, acestea au fost, în unele cazuri, chiar plătite într-un cont aparținând asociației landului (a se vedea, de exemplu, secțiunea 3 alineatul (1) din Regulamentul privind colectarea taxelor din Thuringia). Prin urmare, asociațiile landurilor au întocmit propuneri, sub propria lor răspundere, cu privire la modul în care ar trebui să fie utilizate veniturile. În Thuringia, de exemplu, acest lucru a avut loc pe baza unor cereri prezentate asociației locale a landului, *Landesvereinigung Thüringer Milch (LVTM)*, de către membrii săi [a se vedea punctul 6.3 din Orientările de lucru din Thuringia (*Thüringer Arbeitsrichtlinie*)].
- (90) Deși propunerile privind folosirea resurselor elaborate de asociațiile landurilor au fost „legiferate” [pentru Saxonia Inferioară, a se vedea punctul 6.2 din Orientările privind plățile (*Zuwendungsrichtlinie*), iar în ceea ce privește Thuringia, a se vedea secțiunea 4 din Regulamentul privind colectarea taxelor din Thuringia] sau „aprobate” (de exemplu, în Renania de Nord-Westfalia și Bavaria) de către un organism de stat, aceasta nu înseamnă că statul a exercitat o influență semnificativă, deoarece singurul temei juridic pentru „supravegherea” de către stat au fost prevederile stabilite în secțiunea 22 alineatul (2) din MFG. În consecință, dispozițiile respective nu au acordat organismelor de stat mai multă putere de a direcționa sau de a influența administrarea fondurilor decât în cauza *Doux Élevage* ⁽¹⁴⁾.
- (91) Mai mult, veniturile provenite din taxe au fost într-adevăr utilizate în toate landurile, în conformitate cu propunerile înaintate de asociațiile landurilor. Aceasta constituie în sine o dovadă suficientă – indiferent de dispozițiile juridice specifice care erau în vigoare – că veniturile în cauză nu erau imputabile statului ⁽¹⁵⁾.
- (92) Potrivit LVN, fiecare asociație a landului avea statutul de organism privat. Statutul lor a demonstrat în mod clar că acestea se consideră ca reprezentând interesele membrilor lor, recrutați exclusiv din sectorul produselor lactate (inclusiv reprezentanți ai consumatorilor).
- (93) În secțiunea 14 din MFG, asociațiile landurilor au fost descrise drept organizații „voluntare” constituite din întreprinderile și consumatorii implicați în sectorul produselor lactate, al căror scop era de a asigura reprezentarea comună a intereselor economice ale membrilor lor.
- (94) Asociațiile landurilor diferă de *Hoofdbedrijfschap Ambachte*, adică de asociațiile comerciale ale opticienilor responsabile cu colectarea și alocarea unei taxe obligatorii pentru măsurile de publicitate în discuție în cauza *Pearle*. Deși această asociație profesională are statutul unui organism public, Curtea de Justiție a constatat că ajutorul de stat nu există, întrucât măsurile de publicitate au fost finanțate nu prin resurse puse la dispoziția organismelor de stat, ci mai degrabă prin taxe colectate de la întreprinderile care își desfășoară activitatea în acest sector ⁽¹⁶⁾.
- (95) Asociațiile landurilor, în calitate de organisme competente în ceea ce privește colectarea și alocarea taxelor pe lapte, era, de asemenea, diferite de comitetele agricole din cauza *Plans de Campagne*, care nu au fost implicate în definirea măsurilor în cauză și nu dispuneau de nicio marjă de apreciere în aplicarea acestora ⁽¹⁷⁾.
- (96) Asociațiile landurilor nu aparțin statului, ci ele reprezintă organisme complet private care au determinat, pe propria răspundere, quantumul și modalitatea de alocare a taxelor pe lapte.
- (97) Mai mult, avantajul de care s-a bucurat sectorul produselor lactate nu a avut efecte negative asupra bugetului public, deoarece taxa pe lapte a fost colectată de la operatorii din sectorul produselor lactate, cu alte cuvinte „avantajul selectiv” a fost compensat de o sarcină selectivă. În sine, acest lucru nu a fost suficient pentru a exclude orice tratament preferențial sau denaturare a concurenței, întrucât „avantajele” de care au beneficiat exploatațiile de producere a laptelui și producătorii de produse lactate au fost compensate prin obligația de a plăti taxa.
- (98) În cauza *Vent de Colère*, Curtea de Justiție a constatat că un sistem de taxare constituia ajutor de stat deoarece – în urma unei modificări a legii – sarcina nu mai era compensată exclusiv prin taxele plătite de membrii sectorului economic în cauză (energie), ci prin tarifele plătite de toți consumatorii finali de electricitate cu reședința pe teritoriul național ⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁴⁾ Hotărârea Curții din 30 mai 2013, *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, punctul 38.

⁽¹⁵⁾ Hotărârea Curții din 18 mai 2002, *Stardust Marine*, C-482/99, ECLI:EU:C:2002:294, punctul 52.

⁽¹⁶⁾ Hotărârea Curții din 15 iulie 2004, *Pearle BV*, C-345/02, ECLI:EU:C:2004:448, punctul 36.

⁽¹⁷⁾ Hotărârea Curții din 27 septembrie 2012, *Plans de Campagne*, T-139/09, ECLI:EU:T:2012:496, punctul 62.

⁽¹⁸⁾ Hotărârea Curții din 19 decembrie 2013, *Vent de Colère*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851, punctul 11; și Avizul avocatului general din 11 iulie 2013, *Vent de Colère*, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:469, printre altele, punctul 49.

- (99) LVN a considerat, de asemenea, că nu există un ajutor de stat în cazul în care acesta se referea la „acțiunile colective” implementate în interesul unui sector anume și finanțate pe baza contribuțiilor colectate de la membrii sectorului respectiv.
- (100) Măsurile contestate au fost destinate exclusiv pentru a promova laptele ca produs și, prin urmare, interesul colectiv al sectorului produselor lactate. Totodată, măsurile în cauză au protejat parțial interesele consumatorilor, deoarece cele două scopuri nu au putut fi separate unul de altul din cauza suprapunerii intereselor existente.
- (101) Rolul statului a fost limitat la punerea la dispoziție în sectorul produselor lactate, prin intermediul MFG, a unui mecanism de compensare statutar care – prin natura sa – garantează că membrii sectorului produselor lactate care au beneficiat de măsurile implementate în cazul laptelui ca produs au fost aceiași care au contribuit la costuri. La fel ca în cauzele *Pearle*, *Doux Élevage* și *Val'Hor*, statul a funcționat exclusiv ca mediator, permițând ca mecanismul de compensare stabilit de sectorul privat să devină obligatoriu și, prin urmare, asigurând o împărțire echitabilă a sarcinilor ⁽¹⁹⁾.
- (102) Taxa a fost inițiată de asociațiile landurilor și, prin urmare, de sectorul privat. Taxa a fost astfel colectată în temeiul secțiunii 22 din MFG, numai după „consultarea” cu asociațiile landurilor. Asociațiile landurilor nu au fost, la rândul lor, un produs al măsurilor luate de stat ci, mai degrabă, organizații „voluntare” alcătuite din membri din sectorul produselor lactate (secțiunea 14 din MFG). Situația din landul Thuringia, unde asociația landului nu a fost recunoscută până în 1999, a fost clar documentată în acest sens. La solicitarea Asociației fermierilor din Thuringia, ministerul competent „a luat măsurile oficiale administrative necesare” pentru colectarea taxei de la exploatarea de producere a laptelui și de la centrele de colectare a laptelui. Astfel a devenit extrem de clar că taxa pe lapte reprezenta un mecanism de compensare privată, statul acționând exclusiv în calitate de mediator pentru a face plata cotizației obligatorii ⁽²⁰⁾.
- (103) În concluzie, LVN a evidențiat care consideră că ar fi similitudinile și diferențele dintre diversele cauze juridice, pe de o parte, și MFG, pe de altă parte.
- (104) În cauza *Val'Hor* (Decizia 2014/416/UE) (rezultat: neacordarea ajutorului), la fel ca și în cazul taxei pe lapte, fondurile au fost colectate și alocate, în esență, de o organizație interprofesională privată și voluntară recunoscută de stat, contribuțiile plătite de operatorii organizației profesionale respective au fost utilizate pentru a finanța operațiuni colective în beneficiul organizației, posibilitatea prevăzută de legea de recunoaștere de către stat a organizației interprofesionale private nu a condus, în sine, la preluarea controlului public, statul nu a putut, de fapt, să utilizeze fondurile pentru a sprijini anumite întreprinderi, iar organizația interprofesională a decis ea însăși asupra modului de utilizare a acestor fonduri.
- (105) În cauza *Vent de Colère* (C-262/12) (rezultat: acordarea ajutorului), spre deosebire de taxa pe lapte, valoarea taxei în cauză a fost stabilită în mod unilateral printr-un decret ministerial fără implicarea părților interesate din sectorul privat, a existat o garanție de stat, fondurile au fost gestionate de un organism public și au fost instituite mecanisme de penalizare.
- (106) În cauza *Doux Élevage* (C-677/11) (rezultat: neacordarea ajutorului), ca și în cazul taxei pe lapte, fondurile au fost colectate și alocate în principal de o organizație interprofesională privată și voluntară recunoscută de către stat, posibilitatea prevăzută de legea privind recunoașterea de către stat a organizației interprofesionale private nu a dus în sine la preluarea controlului public, fondurile au provenit în totalitate din contribuțiile colectate de la operatorii economici, statul nu a putut de fapt să utilizeze fondurile pentru a sprijini anumite întreprinderi, iar organizația interprofesională a decis ea însăși asupra modului în care aceste fonduri urmau să fie utilizate.
- (107) În cauza *Plans de Campagne* (T-139/09) (rezultat: acordarea ajutorului), spre deosebire de taxa pe lapte, o autoritate a luat decizii în ceea ce privește contribuțiile, veniturile din contribuții au fost completate de resurse de stat, măsurile au fost definite de stat (ștampila controlului financiar din partea statului etc.) fără implicare din partea comitetelor interprofesionale, acestea din urmă nu au dispus de nicio putere discreționară privind aplicarea măsurilor și un reprezentant al ministerului a luat parte la reuniunile Comisiei.
- (108) În cauza *Pearle* (C-345/02) (rezultat: neacordarea ajutorului), ca și în cazul taxelor pe lapte, fondurile au fost utilizate exclusiv în beneficiul organizației în cauză, o asociație a unei organizații anume a solicitat unui organism public să colecteze contribuțiile pentru a implementa anumite măsuri în beneficiul organizației respective, și, spre deosebire de taxa pe lapte, o asociație profesională publică și nu una privată a jucat un rol important în colectarea și alocarea taxei obligatorii, astfel încât cauza *Pearle* a părut a fi mai problematică decât taxa pe lapte.

⁽¹⁹⁾ Hotărârea Curții din 15 iulie 2007, *Pearle BV*, C-345/02, ECLI:EU:C:2004:448, punctul 37; Hotărârea Curții din 30 mai 2013, *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, punctul 40; Decizia 2014/416/UE.

⁽²⁰⁾ Hotărârea Curții din 15 iulie 2004, *Pearle BV*, C-345/02, ECLI:EU:C:2004:448, punctul 37; Hotărârea Curții din 30 mai 2013, *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, punctul 40.

Observațiile Germaniei din 3 decembrie 2014

- (109) Germania nu a răspuns inițial la observațiile prezentate de părțile interesate în februarie 2014. Prin scrisoarea din 3 decembrie 2014, Germania a răspuns la avizul suplimentar al LVN din 8 iulie 2014, după cum urmează:
- (110) În observațiile lor referitoare la procedura oficială de investigare în ceea ce privește taxa pe lapte, prevăzută în MFG, landurile germane în cauză s-au axat pe două aspecte: coerența măsurilor implementate ținând cont de cerințele de fond ale normelor privind ajutoarele de stat (în special în ceea ce privește compatibilitatea acestora cu cerințele din Regulamentul privind exceptările în agricultură și actualele orientări din domeniul agricol), precum și problema dacă a existat o „favorizare” relevantă cu privire la normele referitoare la ajutoarele de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.
- (111) Observațiile LVN din 8 iulie 2014 și actuala practică decizională a instanțelor europene și a Comisiei Europene au dat naștere la necesitatea unor observații suplimentare de natură fundamentală cu privire la existența într-adevăr a unui ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE și, în special, cu privire la aplicarea elementului constitutiv al ajutorului acordat din „resursele de stat”.
- (112) Observațiile LVN din 8 iulie 2014 și o examinare a hotărârilor judecătorești menționate anterior au dat naștere, cel puțin, la îndoieli cu privire la faptul dacă elementul de ajutor acordat „prin intermediul resurselor de stat” aplicat în acest caz și, prin urmare, colectarea și alocarea taxei pe lapte au constituit un ajutor de stat. Motivele au fost următoarele:
- (113) Astfel cum a reieșit din decizia privind cauza *Val’Hor* (Decizia 2014/416/UE) și din cauza *Doux Élevage* (C-677/11), măsurile finanțate și implementate de organizațiile interprofesionale private nu au constituit ajutor de stat. Asociațiile individuale din sectorul laptelui ale landurilor erau organizații care puteau fi considerate ca fiind comparabile cu organizațiile menționate în cauzele *Val’Hor* și *Doux Élevage*. Organismele de stat nu au fost niciodată membre ale acestor asociații ale landurilor. Acestea au luat parte la reuniuni fără drept de vot și, prin urmare, în principal în calitate de invitați externi. Implicarea organismelor de stat în implementarea taxei pe lapte sau în monitorizarea conformității cu condițiile legale prevăzute în MFG nu a schimbat cu nimic faptul că asociațiile landurilor au reprezentat organismul competent în procesul de selecție a proiectelor.
- (114) În realitate, asociațiile landurilor respective au fost cele care au gestionat veniturile provenite din taxa pe lapte și care au determinat modul în care acestea ar trebui să fie alocate. În realitate, nu a existat nicio influență din partea statului ca urmare a „monitorizării” sau „adoptării” de către organismele de stat a propunerilor făcute de asociațiile landurilor, deoarece acestea din urmă au funcționat mai degrabă conform prevederilor secțiunii 22 alineatul (2) din MFG și au încercat să examineze dacă dispozițiile legale prevăzute de secțiunea 22 a MFG au fost respectate. Resursele provenite din taxa pe lapte au fost utilizate în conformitate cu propunerile pe care chiar asociațiile landurilor le-au făcut referitor la alocarea lor, ceea ce, în conformitate cu hotărârea Curții de Justiție din 16 mai 2002 în cauza *Stardust Marine* (C-482/99), indică în mod clar că acestea nu sunt resurse de stat.
- (115) Asociațiile landurilor erau organizații pur private. Acest fapt, împreună cu observația că asociațiile landurilor au gestionat taxa pe lapte și modalitatea în care acestea au fost utilizate, a fost un indiciu clar că taxa pe lapte ar trebui, în conformitate cu jurisprudența menționată anterior, să nu fie calificată drept ajutor de stat.
- (116) Existența ajutorului de stat a fost contrazisă de faptul că resursele provenite din taxele pe lapte sunt de fapt private. Este vorba de resurse provenite din activele întreprinderilor private care aveau obligația de a plăti taxa. În ceea ce privește taxa pe lapte, nu a existat nicio finanțare sau garanție din partea statului, spre deosebire de cauzele C-262/12 (*Vent de Colère*) și T-139/09 (*Plans de Campagne*), când, chiar din acest motiv, s-a constatat că există un ajutor de stat.
- (117) În plus, taxele pe lapte au reprezentat o măsură colectivă luată la nivel de sector care, în conformitate cu situația juridică actuală, astfel cum a fost stabilită în cauzele *Val’Hor* (Decizia 2014/416/UE) și *Doux Élevage* (C-677/11), a reprezentat un argument împotriva existenței unui ajutor de stat.
- (118) Există de asemenea îndoieli în legătură cu posibilitatea ca schema să fi oferit avantaje, lucru pe care ar fi trebuit să îl facă dacă se presupune că a constituit ajutor de stat. Acest lucru s-a datorat faptului că avantajele de care beneficiază fermele și producătorii de lapte au fost pe deplin anulate sau „neutralizate” de taxele plătite de exploatarea de producere a laptelui, și astfel, în mod indirect, de producătorii de lapte. Acest lucru a fost, de asemenea, confirmat prin Hotărârea din 19 decembrie 2013 a Curții de Justiție în cauza *Vent de Colère* (C-262/12), în care s-a considerat, de asemenea, că a existat un ajutor de stat, deoarece costurile nu au mai fost achitate exclusiv de operatorii de sector, ci de către toți consumatorii domestici de energie electrică.

- (119) Conform aspectelor de mai sus, unele dintre acestea apărând ca urmare a reexaminării sistemului de taxe pe lapte, precum și a faptului că landurile germane în cauză și-au menținut poziția actuală, a reieșit că există îndoieli în privința posibilității ca sistemul de taxe pe lapte să fi constituit ajutor de stat. Această întrebare, și în special cea legată de existența unui element de „resurse de stat”, a trebuit să fie soluționată de Comisia Europeană.

3. EVALUARE

Submăsurile care nu constituie un ajutor

Sprijin pentru oamenii de știință

- (120) În ceea ce privește sprijinul pentru oamenii de știință (a se vedea considerentul 61), Comisia consideră că acest sprijin este în avantajul persoanelor fizice. De asemenea, Comisia presupune că oamenii de știință respectivi au fost angajați să desfășoare activități independente de cercetare și dezvoltare în vederea îmbunătățirii cunoștințelor și a înțelegerii în sensul punctului 19 din Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor Uniunii Europene în materie de ajutor de stat în cazul compensației acordate pentru prestarea unor servicii de interes economic general ⁽²¹⁾. Comisia consideră, în acest caz, că activitatea în cauză este o activitate neeconomică.
- (121) Numai persoanele care se angajează să desfășoare activități economice pot fi calificate drept întreprinderi în temeiul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. În consecință, sprijinul acordat oamenilor de știință în cadrul acestei submăsuri nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

Prezentări la Fachhochschule Hannover

- (122) În ceea ce privește prezentările făcute de angajații VDM la Fachhochschule Hannover (a se vedea considerentul 62), Comisia constată că respectivele cursuri efectuate la universități tehnice publice intră în domeniul de aplicare al sistemului public de învățământ de stat.
- (123) Jurisprudența Uniunii a stabilit că învățământul public organizat în cadrul sistemului național de învățământ finanțat și controlat de stat poate fi considerat o activitate neeconomică. Astfel, Curtea a precizat că, „prin stabilirea și menținerea unui astfel de sistem de învățământ public, finanțat în general din bugetul public și nu de către elevi sau părinții acestora, statul nu intenționează să se angajeze în activități remunerate, ci își îndeplinește misiunea în domeniul social, cultural și educativ față de populație” ⁽²²⁾.
- (124) Aceste prezentări fac parte din programul de predare al unei instituții publice de învățământ superior. Învățământul public organizat de această instituție ar trebui să fie considerat o activitate neeconomică (a se vedea considerentul 123). Comisia consideră că activitățile de predare sunt activități secundare și, ca atare, ele nu reprezintă o activitate economică ⁽²³⁾. În cazul în care nu există o activitate economică, nu poate exista nici favorizarea de întreprinderi în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. Prin urmare, această activitate nu constituie un ajutor de stat în sensul acestei dispoziții.

Submăsurile care nu constituie un ajutor

- (125) Articolul 107 alineatul (1) din TFUE prevede că orice ajutor acordat de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției anumitor bunuri și care afectează comerțul între statele membre este incompatibil cu piața internă.

Ajutor acordat de stat sau din resursele statului

- (126) Pe baza informațiilor disponibile și, în special, a observațiilor înaintate de părțile implicate și de autoritățile germane, trebuie să se examineze dacă resursele provenite din taxele pe lapte constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

⁽²¹⁾ JO C 8, 11.1.2012, p. 4.

⁽²²⁾ Hotărârea Curții din 11 septembrie 2007, Comisia/Germania, C-318/05, ECLI:EU:C:2007:495, punctul 68. A se vedea, de asemenea, Decizia Comisiei din 25 aprilie 2001 în cauza N-118/00 – Subvenții publice pentru cluburi sportive profesionale și Decizia Autorității AELS de Supraveghere în cauza 68123 – Norvegia – *Nasjonal digital læringsarena*, 12 octombrie 2011, p. 9.

⁽²³⁾ Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor Uniunii Europene în materie de ajutor de stat în cazul compensației acordate pentru prestarea unor servicii de interes economic general (JO C 198, 27.6.2014, p. 1).

- (127) Potrivit jurisprudenței constante, nu este necesar să se facă distincție între cazurile în care ajutorul este acordat direct de către stat și cele în care ajutorul este acordat prin intermediul unui organism public sau privat, desemnat sau înființat de statul respectiv ⁽²⁴⁾. Cu toate acestea, pentru ca avantajele să poată fi calificate drept ajutoare de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, acestea trebuie, pe de o parte, să fie acordate direct sau indirect prin intermediul resurselor de stat și, pe de altă parte, să fie imputabile statului ⁽²⁵⁾.
- (128) În ceea ce privește măsurile descrise în secțiunea 2 din prezenta decizie, sprijinul se acordă pe baza dispozițiilor legale ale landurilor pentru care Legea privind laptele și grăsimea constituie, la rândul său, cadrul juridic.
- (129) În special, secțiunea 22 alineatul (1) prima teză din MFG prevede că guvernele landurilor, acționând în consultare cu asociațiile sau organizațiile profesionale ale landurilor, pot sprijini sectorul produselor lactate prin colectarea de taxe de până la 0,1 cenți pe kilogram de lapte livrat în comun de exploatarea de producere a laptelui, de centrele de colectare a laptelui și de unitățile de producere a smântânii din lapte. Potrivit articolului 22 alineatul (1) a doua teză din MFG, guvernele landurilor pot, în cazul în care li se solicită acest lucru de către asociații sau organizații profesionale ale landurilor, să colecteze taxe de până la 0,2 de cenți pe kilogram de lapte livrat, în cazul în care taxele prevăzute la prima teză nu sunt suficiente pentru îndeplinirea sarcinilor.
- (130) Guvernele landurilor colectează taxa pe lapte în consultare cu asociația landului în cauză. Cu toate acestea, „consultarea” reprezintă o formă de participare semnificativ mai slabă decât „acordul”. În timp ce „acordul” înseamnă că este necesar ca un alt organism (de exemplu, un organism sau o autoritate legislativă) să aprobe un act legislativ înainte ca acesta să fie adoptat, o decizie care urmează să fie adoptată în „consultare” cu un alt organism nu depinde, în cele din urmă, de consimțământul celui alt organism. Această distincție între diferitele forme de participare apare în anumite domenii ale dreptului administrativ german ⁽²⁶⁾. Deoarece secțiunea 22 alineatul (1) prima teză din MFG prevede participarea sub formă de „consultare”, competența de a colecta taxe și decizia de a face acest lucru sunt responsabilitatea exclusivă a guvernelor landurilor ⁽²⁷⁾. Prin comparație, asociațiile landurilor sunt doar „implicate” în pregătirea și implementarea tehnică a măsurilor care urmează să fie adoptate conform secțiunii 22 [secțiunea 14 alineatul (1) din MFG] și fac obiectul, în acest sens, supervizării de către cea mai înaltă autoritate a landului [secțiunea 14 alineatele (2) și (4) din MFG].
- (131) Temeiul juridic pentru colectarea unei taxe pe lapte în landurile germane este oferit în consecință de reglementările landurilor privind dispozițiile detaliate de colectare a taxei, inclusiv valoarea taxei ⁽²⁸⁾. Prin urmare, statul (reprezentat de guvernul landului respectiv) este cel care reglementează colectarea taxei. Astfel cum se explică în considerentul 130 de mai sus, acest lucru nu este afectat de faptul că reglementările în cauză au fost emise în urma consultării cu respectivele asociații ale landurilor care reprezintă sectorul produselor lactate.
- (132) În cazul de față, se colectează o taxă de la întreprinderile private. Veniturile provenite din această taxă contribuie la bugetul landului respectiv înainte ca acestea să fie utilizate pentru a finanța diversele măsuri de sprijin și, în conformitate cu secțiunea 22 alineatul (3) prima teză din MFG, trebuie să fie gestionate separat în cadrul acestuia. În temeiul secțiunii 23 din ordonanțele bugetare respective (a se vedea considerentul 19), cheltuielile și creditele de angajament pentru plățile efectuate în scopuri specifice (subvenții) către organismele care nu țin de administrația landului pot fi puse la dispoziție doar în cazul în care landul are un interes semnificativ în ceea ce privește îndeplinirea de către organismele în cauză a unui anumit scop, lucru care nu poate fi realizat, sau cel puțin nu în limitele necesare, fără subvenții. Această cerință implică faptul că există un interes din partea statului pentru măsurile implementate. Faptul că în Thuringia plata taxei se face în contul fiduciar pentru „taxa pe lapte” al *Landesvereinigung Thüringer Milch e. V.* [considerentul 89, secțiunea 3 alineatul (1) din Regulamentul privind colectarea taxelor din Thuringia] nu contravine interesului statului respectiv. În Thuringia, taxele restante și

⁽²⁴⁾ Hotărârea Curții din 20 noiembrie 2003, Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie/GEMO, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, punctul 23.

⁽²⁵⁾ Hotărârea Curții din 20 noiembrie 2003, Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie/GEMO, C-126/01, ECLI:EU:C:2003:622, punctul 24.

⁽²⁶⁾ De exemplu, secțiunea 37 alineatul (2) a treia teză din Codul german al construcțiilor (BauGB), secțiunea 17 alineatele (1) și (2), secțiunea 18 alineatele (3) și (4) și secțiunea 22 alineatul (5) din Legea federală privind protecția naturii (BNatSchG) și secțiunea 2 alineatul (7), secțiunea 11 alineatele (2) și (3), secțiunea 12 alineatul (7), secțiunea 14 alineatul (4), punctul 2, secțiunea 26 alineatul (3) și secțiunea 35a alineatul (3) din Legea generală privind căile ferate (AEG). În ceea ce privește secțiunea 9 din Legea federală privind protecția naturii, a se vedea alineatul (22) din Hotărârea Curții Administrative Federale din Germania din 29.4.1993 în cauza 7 A 4/93 („... o decizie care implică «consultare», spre deosebire de o decizie care implică un «acord», nu necesită un consens. Aceasta nu înseamnă nimic mai mult decât consultarea (cu caracter consultativ) celeilalte autorități, care, prin urmare, are posibilitatea de a introduce ideile sale în acest proces”) și, în ceea ce privește fosta secțiune 18 alineatul (2) prima teză punctul 2 din Legea generală privind căile ferate, alineatul (5) din Hotărârea Curții Administrative Federale din Germania din 31.10.2000 în cauza 11 VR 12/00 („Consultarea reclamantului, prevăzută în secțiunea 18 alineatul (2) prima teză punctul 2 din Legea generală privind căile ferate, care, spre deosebire de «acord», nu impune existența unui consens ...”) și alineatul (11) din Hotărârea din 7.2.2005 în cauza 9 VR 15/04 („Consultarea solicitantului, care a constituit, astfel, tot ceea ce era necesar, [...], a fost efectuată de autoritatea responsabilă cu aprobarea planificării prin oferirea [...], pentru solicitant, a posibilității de a prezenta observații”).

⁽²⁷⁾ A se vedea, de asemenea, secțiunea 22 alineatul (1) a șasea teză din MFG, referitoare la „competențele” guvernelor landurilor (și la posibilitatea de a le delega celor mai înalte autorități ale landului) și secțiunea 23 alineatul (2) din MFG, conform căreia taxele sunt recuperabile în conformitate cu Codul general al impozitelor, care necesită la rândul său eliberarea unui aviz de impunere a taxei sau a unui document administrativ similar (conform secțiunilor 122 și 251 din Codul general al impozitelor). Cu toate acestea, conform secțiunii 14 alineatul (3) din MFG, asociației landului relevante nu i se poate transfera nicio sarcină publică.

⁽²⁸⁾ Reglementările individuale ale landurilor sunt citate în considerentele 21-28.

dobânzile sunt, de asemenea, colectate în conformitate cu dispozițiile Codului general al impozitelor și cu dispozițiile de punere în aplicare ale acestuia [secțiunea 3 alineatul (4) din Regulamentul privind colectarea taxelor din Thuringia]. De asemenea, este tipic pentru un cont fiduciar ca titularul de cont să aibă acces nelimitat la fondurile disponibile, dar sub rezerva cerințelor legale stabilite în acest caz de către stat.

- (133) Ca răspuns la argumentele prezentate de părțile interesate și de autoritățile germane, Comisia constată următoarele:
- (134) În ceea ce privește afirmația LVN potrivit căreia asociațiile landurilor sunt cele care decid efectiv să colecteze taxa de la exploatațiile de producere a laptelui (considerentele 83-87 și 91), Comisia consideră că Guvernul federal este cel care, în temeiul secțiunii 22 alineatul (1) din MFG, a împuternicit guvernele landurilor să perceapă o taxă pe lapte. Această dispoziție prevede, printre altele, că taxa pe lapte se poate ridica, în general, la 0,1 cenți pe kilogram de lapte livrat și că guvernul landului poate crește taxa la 0,2 cenți pe kilogram în cazul în care i se solicită acest lucru de către asociația landului sau împreună de către organizațiile profesionale.
- (135) În plus, secțiunea 22 alineatul (2) punctele 1-6 din MFG prevede scopurile în care se pot utiliza resursele provenite din taxa pe lapte.
- (136) În conformitate cu secțiunea 22 alineatul (3) a treia teză din MFG, asociația landului sau asociațiile profesionale trebuie doar să fie consultate înainte de utilizarea resurselor.
- (137) Acest lucru indică faptul că, deși statul (la nivel federal) le acordă asociațiilor landurilor anumite drepturi de participare, el a instituit un cadru juridic clar în ceea ce privește stabilirea valorilor care trebuie aplicate referitor la taxele pe lapte, precum și modul în care resursele vor fi utilizate, și, în cele din urmă, este la latitudinea guvernului landului în cauză (sau, în cazul delegării, a celor mai înalte autorități ale landurilor) de a decide cu privire la această chestiune. De exemplu, nu ar fi posibil ca valoarea taxei să fie majorată la mai mult de 0,2 cenți pe kilogram dacă asociațiile landului ar solicita acest lucru sau ca resursele să fie utilizate în alte scopuri decât cele stabilite în secțiunea 22 alineatul (2) punctele 1-6 din MFG. Mai mult, obligația efectuării de consultări cu privire la utilizarea lor [secțiunea 22 alineatul (3) a treia teză din MFG] nu necesită în niciun fel respectarea opiniilor celor consultați. Decizia finală cu privire la modul în care resursele sunt utilizate revine autorităților landurilor respective, adică statului.
- (138) Astfel, această cauză diferă semnificativ de cauza *Doux Élevage* citată de LVN. Colectarea taxei pe lapte și alocarea resurselor corespunzătoare este reglementată de stat la două niveluri, și anume la nivel federal și la nivelul landurilor. În Germania, legiuitorul nu numai că le-a acordat guvernelor landurilor puterea de a colecta taxele, dar a și restricționat marja disponibilă la nivel de land în ceea ce privește dispunerea de resursele generate de taxele impuse de legislația federală. Asociațiile landurilor nu sunt în măsură să modifice obiectivele care ar putea fi promovate astfel cum se prevede în secțiunea 22 alineatul (2) punctele 1-6 din MFG, de exemplu prin transmiterea unei solicitări în acest sens. O restricție din partea statului de acest tip nu a făcut parte din faptele care au stat la baza cauzelor *Val'Hor* și *Doux Élevage*.
- (139) În plus, MFG nu poate fi înțeleasă numai ca un mijloc de aplicare a intereselor pur economice ale unei organizații interprofesionale. Secțiunea 14 prevede, de exemplu, că, dacă doresc să participe, organizațiile profesionale active în domeniul agriculturii, al comerțului cu produse lactate și al exploatațiilor de producere a laptelui trebuie să fie reprezentate în cadrul acestuia, garantând în același timp o reprezentare corespunzătoare a consumatorilor în cadrul organismelor asociației. Cu aceste cerințe de participare și de reprezentare, legiuitorul (și anume statul) garantează că, în urmărirea obiectivelor de politică publică prevăzute în MFG, toate interesele care merg dincolo de simpla promovare a unui sector economic sunt reprezentate în mod cuprinzător.
- (140) Spre deosebire de cauza *Doux Élevage*, obiectivele de promovare stabilite în MFG nu sunt obiective pe care organizațiile interprofesionale le-au stabilit și introdus ⁽²⁹⁾. În special obiectivul 1 [„îmbunătățirea și menținerea calității pe baza dispozițiilor emise în temeiul secțiunii 10 din acest act sau al secțiunii 37 din *Milchgesetz* [Legea privind laptele] din 31 iulie 1930 (Reich Law Gazette I, p. 421)"] și obiectivul 2 („îmbunătățirea igienei în timpul mulsului și a livrării, prelucrării și distribuirii laptelui și a produselor lactate”), prevăzut în secțiunea 22

⁽²⁹⁾ Hotărârea Curții din 30 mai 2013, *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, punctul 40.

alineatul (2) din MFG dispun de caracteristici care fac parte dintr-o politică definită de autoritățile de stat ⁽³⁰⁾, spre deosebire de cauza *Doux Élevage*, și se referă la sarcinile publice care, în conformitate cu secțiunea 14 alineatul (3) din MFG, nu pot fi transferate *a priori* asociațiilor landurilor. În măsura în care Germania se bazează pe secțiunea 22 alineatul (2) punctul 6 din MFG în ceea ce privește cauza de față, rezultă clar din modul de redactare a textului legislativ că „sarcinile care îi sunt încredințate sunt în conformitate cu Legea privind laptele și grăsimea” (și, prin urmare, nu sunt sarcini stabilite de VDM).

- (141) De asemenea, spre deosebire de cauza *Doux Élevage*, procesul juridic civil sau comercial nu este utilizat pentru colectarea taxelor pe lapte în caz de neplată ⁽³¹⁾. Aceasta deoarece secțiunea 23 alineatul (2) din MFG stipulează că aceste taxe sunt recuperabile în conformitate cu Codul general al impozitelor și cu dispozițiile de punere în aplicare a acestuia. În cadrul propriilor reglementări privind taxele pe lapte, landurile au introdus și dispoziții privind recuperarea în conformitate cu codul și cu dispozițiile de punere în aplicare a acestuia ⁽³²⁾. În conformitate cu sistemul juridic german, codul este considerat ca făcând parte din dreptul public. În Germania, datoriile publice sunt impuse pe cale administrativă, în timp ce în dreptul civil, acestea sunt impuse prin intermediul instanțelor judecătorești. În acest sens, căile administrative reprezintă o metodă mai eficientă decât instanțele judecătorești, deoarece autoritățile publice în sine sunt capabile să creeze un titlu executoriu prin adoptarea unui act administrativ ⁽³³⁾ care, în cazul cererilor în temeiul dreptului civil, nu poate fi contestat în instanță ⁽³⁴⁾. Acest lucru arată că statul este interesat în colectarea și, dacă este cazul, recuperarea taxelor neachitate cât mai eficient posibil și în cea mai mare măsură posibilă, inclusiv pentru a garanta că obiectivele statului finanțate din resurse provenite din taxe sunt realizate rapid.
- (142) Aceasta respinge afirmația LVN potrivit căreia resursele din taxa pe lapte nu sunt resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.
- (143) Aceasta înseamnă că veniturile din taxa în cauză ar trebui considerate ca fiind sub controlul statului ⁽³⁵⁾ și că măsurile finanțate de acestea au fost acordate din resurse de stat și sunt imputabile statului.

Avantaj selectiv/Întreprinderi

- (144) VDM reprezintă un organism care prestează servicii în beneficiul întreprinderilor din sectorul produselor lactate, în special pentru exploatarea de producere a laptelui.
- (145) Germania și VDM contestă faptul că VDM oferă servicii ca întreprindere pe o piață. În special, se face referire la activitățile sale ca fiind cele ale unei asociații, pe care Curtea le-a considerat a fi activități comerciale doar în cazuri excepționale (a se vedea considerentele 39 și 49).
- (146) În hotărârea sa în cauza T-193/02 *Piau/Commission*, citată de Germania, Curtea a constatat că o asociație, și anume FIFA, a desfășurat o activitate economică. Pe de altă parte, Germania nu a putut invoca nicio jurisprudență în care s-a constatat în mod explicit că situația a fost inversă, și anume că o asociație nu a desfășurat (neapărat) o activitate economică sau că activitățile unei asociații au fost excluse din procesul de monitorizare a ajutorului.
- (147) Este incontestabil că VDM desfășoară activități în interesul și în beneficiul membrilor săi. Acesta este, de altfel, modul în care VDM își percepe rolul, astfel cum reiese din diversele descrieri ale activităților sale de pe site-ul său de internet unde se precizează, de exemplu, că „VDM reprezintă interesele sectorului produselor lactate în cadrul IDF”, „protejând și promovând interesele sectorului produselor lactate” și „reprezentând, pe parcursul procesului legislativ, interesele sectorului produselor lactate în relația cu ministerele”. Prin urmare LVN este, de asemenea, de părere că măsurile contestate au fost destinate exclusiv să promoveze laptele ca produs și, prin urmare, interesul colectiv al sectorului produselor lactate (a se vedea considerentele 99-100 de mai sus).
- (148) Prin urmare, Comisia își menține opinia potrivit căreia activitățile individuale desfășurate de VDM prezintă caracteristicile unor servicii. Serviciile vin în sprijinul exploatarea de producere a laptelui din landurile unde se colectează taxa pe lapte.

⁽³⁰⁾ Hotărârea Curții din 30 mai 2013, *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, punctul 31.

⁽³¹⁾ Hotărârea Curții din 30 mai 2013, *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, punctul 32.

⁽³²⁾ A se vedea, de exemplu, secțiunea 6 alineatul (3) din Regulamentul privind taxa pe lapte (BayMilchUmlV) din 17 octombrie 2007.

⁽³³⁾ A se vedea, de exemplu, secțiunea 5 din Regulamentul privind taxa pe lapte (BayMilchUmlV) din 17 octombrie 2007.

⁽³⁴⁾ A se vedea Hotărârea Curții din 11 septembrie 2014, *Comisia/Germania*, C-527/12, ECLI:EU:C:2014:2193, punctele 41 și 56.

⁽³⁵⁾ Hotărârea Curții din 30 mai 2013, *Doux Élevage*, C-677/11, ECLI:EU:C:2013:348, punctele 32, 35 și 38.

- (149) Mai multe dintre activitățile la care însuși VDM face referire pe site-ul său de internet prezintă caracteristicile unor servicii, în sensul că scopul acestora este de a reprezenta interesele exploatațiilor de producere a laptelui și ale producătorilor de lapte în cauză în raport cu autoritățile germane, cu legiitorul și cu organismele internaționale ⁽³⁶⁾.
- (150) Furnizarea unor astfel de servicii aduce avantaje exploatațiilor de producere a laptelui în cauză și le sprijină în exercitarea activităților lor de bază: producerea și comercializarea laptelui și a produselor lactate, care constituie, de altfel, activități economice.
- (151) VDM își desfășoară activitățile în cadrul rubricilor „consilierea organismelor de stat”, „implicarea în standardizare și armonizare” și „furnizarea de informații generale” în interesul și în numele membrilor săi. Aceste activități, care sunt legate în mod direct de activitățile sale economice, scutesc exploatațiile de producere a laptelui de la implementarea unor astfel de inițiative – precum și de la furnizare finanțării necesare – cu scopul de a crea un mediu (o piață) favorabilă vânzărilor lor. Printre membrii VDM se numără *Milchindustrie-Verband e.V.* (MIV) și *Deutscher Bauernverband e.V.* (DBV). Printre membrii MIV se numără, la rândul lor, exploatațiile de producere a laptelui din Germania, inclusiv cele reglementate de prezenta decizie, în landurile care colectează taxa pe lapte.
- (152) „Consilierea organismelor de stat” și „implicarea în standardizare și armonizare” sunt activități care reprezintă interese în cadrul procesului politic și sunt menite să formeze opinia prin intermediul diferitelor canale (legislație, standardizare tehnică etc.). În cele din urmă, aceasta afectează condițiile juridice care stau la baza activităților de producție și de comercializare ale exploatațiilor de producere a laptelui. Măsura de „furnizare a informațiilor generale” aduce, de asemenea, avantaje exploatațiilor de producere a laptelui în cauză, deoarece promovează vânzările, evidențiind beneficiile vânzărilor de lapte ca produs.
- (153) Declarația VDM, conform căreia conținutul activității sale a implicat „canalizarea opiniei formulate în mod democratic de membrii săi în procesul legislativ” nu ridică îndoieli în acest sens. Adevărul este că VDM nu reprezintă interesele generale, ci mai degrabă interesele membrilor săi, obiectivul fiind acela de a canaliza opiniile sectorului produselor lactate în procesul legislativ și de reglementare și, prin urmare, de a-și exercita influența în acest proces.
- (154) În ceea ce privește activitatea de „standardizare și armonizare”, VDM a explicat că, acționând în numele întregului sector al produselor lactate, este implicată în standardizarea și armonizarea la nivel național și internațional, în colaborare cu organizațiile de standardizare competente, cum sunt ISO, IDF, CEN și DIN (a se vedea considerentul 53).
- (155) În acest context, Comisia ia act de faptul că organismele de standardizare menționate sunt, în principal, responsabile pentru realizarea standardizării și a armonizării. VDM nu acționează ca o parte neutră (sau ca un consilier independent) în acest proces, ci mai degrabă canalizează punctele de vedere ale sectorului produselor lactate în procesul de standardizare).
- (156) În această privință, Comisia concluzionează, prin urmare, că VDM oferă servicii în calitate de asociație privată. Beneficiarii – dacă nu sunt destinatari – ai serviciilor respective sunt din nou exploatațiile de producere a laptelui din landurile în cauză (și anume, membrii asociațiilor-membre ale VDM), ale căror interese sunt reprezentate de VDM în raport cu organismele de standardizare.

⁽³⁶⁾ Pe site-ul de internet al VDM (<http://www.idf-germany.com/>), pot fi regăsite următoarele declarații: „VDM reprezintă interesele sectorului produselor lactate în cadrul IDF”; „protejând și promovând interesele sectorului produselor lactate”; „reprezentând, pe parcursul procesului legislativ, interesele sectorului produselor lactate în relația cu ministerele”; „...consultarea cu privire la toate aspectele legate de sectorul produselor lactate aduce avantaje directe sau indirecte producătorilor de produse lactate și exploatațiilor de producere a laptelui individuale”; „prin urmare, [VDM] se asigură că toate organismele internaționale iau în considerare interesele germane”; „[rolul său este de] a prezenta o opinie comună asupra intereselor sectorului produselor lactate în raport cu autoritățile federale relevante”; „... de a promova acordul dintre autoritățile federale și sectorul produselor lactate”; „VDM contribuie la garantarea că sectorul produselor lactate și autoritățile vorbesc pe o singură voce”; „acționând în numele întregului sector al produselor lactate, VDM este implicat în standardizare și armonizare...”; „Dat fiind că Ministerul federal al alimentației, agriculturii și protecției consumatorilor trimite delegații germane la reuniuni ale comitetelor Codex, VDM și asociațiile membrilor săi reprezintă și acolo interesele sectorului produselor lactate”; „VDM reprezintă poziția politică a sectorului produselor lactate”.

- (157) În mod similar, furnizarea de informații generale (a se vedea considerentele 59 și 60) constituie un serviciu. Dacă aceste informații sunt mai generale sau mai specifice, acest lucru nu schimbă cu nimic faptul că serviciile promovează activitatea economică a sectorului produselor lactate.
- (158) Serviciile în cauză pe care le prevede VDM favorizează în mod selectiv anumite întreprinderi, și anume pe cele din sectorul prelucrării și comercializării laptelui în landurile care colectează taxa pe lapte. În acest context, Comisia nu împărtășește opinia VDM potrivit căreia VDM este o organizație-umbrelă, care reprezintă interesele generale. Dimpotrivă, Comisia consideră activitățile VDM ca o reprezentare la nivel de sector a intereselor, în beneficiul exploataților de producere a laptelui afiliați acestuia în calitate de membri prin asociații ale landurilor în cauză.

Denaturarea concurenței și impactul asupra schimburilor comerciale

- (159) Curtea de Justiție a susținut în mod constant faptul că intensificarea poziției concurențiale a unei întreprinderi ca urmare a acordării unui ajutor de stat distorsionează, în general, concurența cu alte întreprinderi concurente care nu ar beneficia de acest ajutor ⁽³⁷⁾. Ajutorul pentru o întreprindere care își desfășoară activitatea pe o piață unde există schimburi comerciale în interiorul Uniunii este susceptibil să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre ⁽³⁸⁾, chiar dacă întreprinderea beneficiară nu participă deloc la comerțul intracomunitar ⁽³⁹⁾. În perioada 2001-2012, s-au desfășurat schimburi comerciale substanțiale în cadrul Uniunii cu produse agricole. De exemplu, importurile și exporturile intracomunitare din și către Germania de produse încadrate la poziția 0401 din Nomenclatura combinată (lapte și smântână din lapte, neconcentrate, fără adaos de zahăr sau alți îndulcitori) ⁽⁴⁰⁾ au fost în valoare de 1,2 miliarde de euro și, respectiv, de 957 milioane de euro în 2011 ⁽⁴¹⁾.
- (160) Măsurile evaluate în prezenta decizie sunt destinate să sprijine activitățile din sectorul agricol, în special activitățile exploataților de producere a laptelui. Astfel cum s-a descris mai sus, comerțul cu produsele provenind de la exploatațile de producere a laptelui se practică în cadrul Uniunii. Prin urmare, Comisia este de părere că măsurile în cauză sunt de natură să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre.
- (161) Având în vedere nivelul important al schimburilor comerciale cu produse lactate, se poate presupune așadar că submăsurile în cauză denaturează sau amenință să denatureze concurența și că ele afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

Ajutoare existente/ajutoare noi

- (162) Conform articolului 108 alineatul (1) din TFUE, Comisia are obligația ca, în cooperare cu statele membre, să revizuiască în mod constant toate sistemele de ajutor existente. În acest scop, Comisia poate obține din partea statelor membre toate informațiile necesare pentru examinarea schemelor de ajutor existente și, dacă este necesar, propune măsurile adecvate.
- (163) Articolul 1 litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 definește ajutorul existent ca orice ajutor care a existat înainte de intrarea în vigoare a tratatului în aceste state membre și care se aplică și ulterior intrării în vigoare a tratatului.
- (164) Cu toate acestea, conform articolului 1 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, orice modificare adusă la ajutorul existent reprezintă „ajutor nou”. Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei ⁽⁴²⁾ definește modificarea ajutoarelor existente drept „orice schimbare, alta decât modificările de natură pur formală sau administrativă care nu pot afecta evaluarea compatibilității măsurii de ajutor cu piața comună”.
- (165) Potrivit jurisprudenței ⁽⁴³⁾, schema inițială se transformă într-o nouă schemă de ajutor doar în cazul în care modificarea afectează substanța dispoziției; nu poate fi vorba de o asemenea modificare în cazul în care noul element este în mod clar disociabil de schema inițială.

⁽³⁷⁾ Hotărârea Curții din 17 septembrie 1980, Philip Morris Holland BV/Comisia, C-730/79, ECLI:EU:C:1980:209, punctele 11-12.

⁽³⁸⁾ A se vedea, în special, Hotărârea Curții din 13 iulie 1988, Republica Franceză/Comisia, cauza 102/87, ECLI:EU:C:1988:391.

⁽³⁹⁾ Hotărârea Curții din 14 ianuarie 2015, Eventech Ltd/Parking Adjudicator, C-518/13, ECLI:EU:C:2015:9, punctul 67.

⁽⁴⁰⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 927/2012 al Comisiei din 9 octombrie 2012 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 304, 31.10.2012, p. 1).

⁽⁴¹⁾ Sursă: Eurostat.

⁽⁴²⁾ Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 140, 30.4.2004, p. 1).

⁽⁴³⁾ Hotărârea Curții din 30 aprilie 2002, Gibraltar/Comisia, T-195/01 și T-207/01, ECLI:EU:T:2002:111, punctul 111.

- (166) Conform articolului 108 alineatul (3) din TFUE, toate noile ajutoare trebuie să fie notificate Comisiei Europene și nu pot fi puse în aplicare înainte de a fi aprobate de Comisie (obligția de *statu quo*).
- (167) Conform articolului 1 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, un ajutor de stat nou, pus în aplicare cu încălcarea dispozițiilor articolului 108 alineatul (3) din TFUE, este ilegal.
- (168) Cu excepția MFG (care este numai o reglementare-cadru și o normă de delegare, dar care nu constituie temeiul juridic pentru măsura în cauză), autoritățile germane nu au prezentat informații care să dovedească faptul că există un temei juridic adoptat înainte de 1958 al cărui conținut să se fi aplicat încă nemodificat în intervalul care face obiectul examinării. Acest lucru este valabil atât pentru reglementările în materie de taxe care formează baza pentru finanțarea ajutorului în cauză [cele aplicabile în Baden-Württemberg și Bavaria, de exemplu, datează din 2004 și, respectiv, din 2007 (a se vedea considerentele 21-22)], precum și pentru ordonanțele bugetare ale landurilor care constituie temeiul juridic pentru utilizarea taxării și a căror utilizare preconizată este impusă doar de secțiunea 22 alineatul (2) din MFG. Pe această bază, autoritățile landului autorizează utilizarea resurselor în exercițiul financiar în cauză prin intermediul unui aviz corespunzător.
- (169) Măsurile în cauză constituie, prin urmare, un ajutor de stat nou, care ar fi trebuit să fie notificat în temeiul articolului 108 alineatul (3) din TFUE. Deoarece Germania nu a notificat niciodată schema de ajutoare în cauză, aceasta este ilegală [articolul 1 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999].

Evaluarea compatibilității

Norme aplicabile

- (170) Conform articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, ajutorul pentru facilitarea dezvoltării anumitor activități economice sau a anumitor zone economice pot fi considerate compatibile cu piața internă în cazul în care aceste ajutoare nu afectează în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului Uniunii.
- (171) În conformitate cu avizul Comisiei privind stabilirea normelor aplicabile pentru evaluarea ajutorului de stat ilegal ⁽⁴⁴⁾, orice ajutor ilegal în sensul articolului 1 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 trebuie evaluat în conformitate cu normele aplicabile la momentul acordării ajutorului.
- (172) Orientări specifice s-au aplicat sectorului agricol începând cu 1 ianuarie 2000. Ajutorul acordat în perioada 28 noiembrie 2001-31 decembrie 2006 (denumită în continuare: „perioada 2001-2006”) urmează să fie evaluată în temeiul Orientărilor 2000-2006.
- (173) Ajutor acordat începând cu 1 ianuarie 2007 (denumită în continuare: „perioada începând cu 2007”) urmează să fie evaluată în temeiul Orientărilor 2007-2013.

Prima submăsură (perioada 2001-2006): „Rolul de consultant pentru organismele de stat” și „activități de standardizare și armonizare”

- (174) În scopul de a examina dacă un ajutor care promovează furnizarea de consiliere pentru organismele de stat (a se vedea considerentele 51 și 52) și activitățile de standardizare și de armonizare ale VDM (a se vedea considerentele 53-58) este compatibil cu piața internă, VDM a făcut trimitere la dispozițiile referitoare la asistența tehnică (considerentele 67 și 68).
- (175) Furnizarea de asistență tehnică este reglementată de punctul 14 din Orientările 2000-2006. Potrivit punctului 14.1 a treia liniuță din Orientările 2000-2006, comisionul consultantului este pe deplin compatibil cu principiile pieței interne. Exploatațiile de producere a laptelui sunt întreprinderi de prelucrare și comercializare a produselor agricole. Ajutorul acordat în acest sector face obiectul, printre altele, al domeniului de aplicare a Orientărilor 2000-2006 (punctul 2.1 din orientări). Scopul dispoziției de la punctul 14.1 a treia liniuță este de a declara că sprijinul al cărui scop direct este de a îmbunătăți procesarea produselor agricole prin diseminarea cunoștințelor necesare este compatibil cu piața internă. Serviciile consultative ale VDM au fost destinate, cu toate acestea, organismelor de stat. Membrii VDM, printre care se numără și exploatațiile de producere a laptelui din landurile care colectează taxa pe lapte au fost, în schimb, doar beneficiari indirecti. Comisia constată că ajutorul în cauză nu poate fi declarat compatibil cu piața internă în temeiul secțiunii 14 din Orientările 2000-2006.

⁽⁴⁴⁾ JO C 119, 22.5.2002, p. 22.

- (176) În mod similar, activitățile de standardizare și de armonizare ale VDM se referă la consilierea furnizată de organisme de stat (sau de organisme recunoscute de stat), menite să reprezinte interesele membrilor VDM. În cadrul analizei finale, activitățile de standardizare și armonizare intră în sfera de competență a organismelor de stat, care implementează norme și standarde, în special cele elaborate la nivel internațional, în general, prin mijloace legislative sau administrative. O asociație precum VDM poate exercita această influență asupra procedurilor relevante (negocieri în cadrul organismelor internaționale, legislație) numai cu titlu consultativ. Compatibilitatea cu piața internă în temeiul secțiunii 14 din Orientările 2000-2006 este, prin urmare, exclusă.
- (177) Compatibilitatea cu piața internă poate fi realizată, de asemenea, numai în conformitate cu alte dispoziții decât cele menționate de către părți (nici Germania nu a invocat alte norme privind compatibilitatea). Prin urmare, Comisia conchide că ajutorul acordat în favoarea întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectorul transformării și al comercializării în perioada 2001-2006 este incompatibil cu piața internă.

Prima submăsură (perioada începând cu 2007): „Rolul de consultant pentru organisme de stat” și „activități de standardizare și armonizare”

- (178) Pentru perioada începând cu 2007, dispozițiile privind compatibilitatea asistenței tehnice cu piața internă au fost modificate.
- (179) Furnizarea de asistență tehnică este reglementată de secțiunea IV.K din Orientările 2007-2013. Ajutorul a fost acordat exploatațiilor de producere a laptelui din landurile unde se colectează taxa pe lapte. Exploatațiile de producere a laptelui sunt întreprinderi de prelucrare și comercializare a produselor agricole (a se vedea, de asemenea, considerentul 175).
- (180) În ceea ce privește ajutorul acordat întreprinderilor de comercializare și procesare, punctul 105 din Orientările 2007-2013, coroborat cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei ⁽⁴⁵⁾, ar putea fi considerat o dispoziție de stabilire a compatibilității cu piața internă. Pentru perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 800/2008 al Comisiei ⁽⁴⁶⁾, alineatul (105) trebuie interpretat ca o trimitere la articolele 26 și 27 din respectivul regulament.
- (181) Atât articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 70/2001, cât și articolele 26 și 27 din Regulamentul (CE) nr. 800/2008 se referă la serviciile de consultanță. Cu toate acestea, din punctul de vedere al exploatațiilor de producere a laptelui, cauza de față nu se referă la consultanță, ci mai degrabă, astfel cum se menționează în considerentele 175-177, la reprezentarea intereselor.
- (182) Mai mult, compatibilitatea cu piața internă poate fi realizată, de asemenea, numai în conformitate cu alte dispoziții decât cele menționate de către părți (nici Germania nu a invocat alte cerințe privind compatibilitatea). Așadar, activitățile VDM în domenii precum „rolul de consultant pentru organisme de stat” și „activități de standardizare și armonizare” în perioada 2007-2013 nu sunt compatibile cu piața internă.
- (183) În consecință, Comisia conchide că ajutorul acordat în favoarea întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectorul transformării și al comercializării în perioada începând cu 2007 este incompatibil cu piața internă.

A doua submăsură (perioada 2001-2006): Furnizarea de informații generale

- (184) Ajutorul acordat pentru furnizarea de informații generale (considerentele 59 și 60) ar putea fi considerat compatibil cu piața internă în temeiul dispozițiilor privind asistența tehnică.
- (185) Conform celor stabilite anterior la considerentul 175, furnizarea de asistență tehnică este reglementată de secțiunea 14 din Orientările 2000-2006.

⁽⁴⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE la ajutoare de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii (JO L 10, 13.1.2001, p. 33).

⁽⁴⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare) (JO L 214, 9.8.2008, p. 3).

- (186) Secțiunea 14 din orientări se referă la ajutoarele acordate în legătură cu activitățile legate de procesarea și comercializarea produselor agricole (a se vedea considerentul 175).
- (187) Comisia este de părere că această măsură a contribuit la viabilitatea pe termen lung a sectorului, în timp ce efectele sale asupra concurenței sunt susceptibile de a fi fost foarte limitate (punctul 14.1 a doua teză din Orientările 2000-2006).
- (188) Ajutorul a fost acordat pentru a acoperi costurile de diseminare a informațiilor generale.
- (189) Costurile eligibile legate de furnizarea de asistență tehnică sunt enumerate exhaustiv la cele cinci linii ale punctului 14.1 din Orientările 2000-2006. Furnizarea informațiilor în cauză poate fi considerată drept o măsură de diseminare a cunoștințelor referitoare la noile tehnologii în conformitate cu cea de a cincea linie. Modul de redactare al celei de a cincea linii permite o interpretare largă a noțiunii de „diseminare a cunoștințelor referitoare la noile tehnologii”. Adăugarea textului „cum ar fi proiecte pilot sau demonstrative rezonabile la scară mică” nu trebuie interpretată în mod restrictiv, ci, mai degrabă, după cum ilustrează cuvintele „cum ar fi”, doar cu titlu de exemplu. Furnizarea de informații generale, în special publicarea de descoperiri științifice și de informații generice concrete cu privire la lapte într-o formă ușor de înțeles, poate fi, prin urmare, considerată a fi comparabilă cu diseminarea cunoștințelor referitoare la noile tehnologii. Scopul dispoziției privind compatibilitatea de la punctul 14.1 a fost, într-adevăr, acela de a permite promovarea de măsuri care, precum cele în discuție în cazul de față, informează beneficiarii în legătură cu noile tehnologii în diverse domenii relevante pentru agricultură, cum ar fi bunele practici agricole sau bunăstarea animalelor în sectorul creșterii animalelor de lapte (a se vedea considerentul 59).
- (190) Comisia consideră că acest ajutor era, în principiu, la dispoziția tuturor persoanelor fizice și juridice „eligibile” din zona în cauză, pe baza unor condiții definite în mod obiectiv (punctul 14.2 prima teză din Orientările 2000-2006), și anume că aceste persoane au putut beneficia fără restricții de informațiile furnizate.
- (191) Germania a furnizat garanția conform căreia cuantumul total al ajutorului acordat în perioada 2001-2006 nu a depășit 100 000 de euro per beneficiar pe o perioadă de trei ani. În măsura în care întreprinderile a căror activitate intră în domeniul de aplicare al definiției Comisiei referitoare la întreprinderile mici și mijlocii ⁽⁴⁷⁾ au beneficiat de o sumă de peste 100 000 de euro, intensitatea maximă admisă a ajutorului nu a depășit 50 % din costurile eligibile. Pentru a calcula cuantumul ajutorului, beneficiarii au fost considerați ca fiind persoanele care recurg la astfel de servicii, și anume exploatațiile de producere a laptelui ale landurilor care colectează taxa pe lapte.
- (192) Comisia concluzionează că ajutorul evaluat în secțiunea respectivă a îndeplinit condițiile relevante prevăzute în Orientările 2000-2006 și că este compatibil, prin urmare, cu piața internă în perioada 2001-2006.

A doua submăsură (perioada începând cu 2007): Furnizarea de informații generale

- (193) La fel ca în cazul perioadei precedente, ajutorul pentru furnizarea de informații generale face obiectul dispozițiilor privind asistența tehnică.
- (194) Acestea sunt prevăzute în secțiunea IV.K din Orientările 2007-2013. Ajutorul a fost acordat exploatațiilor de producere a laptelui din landurile unde se colectează taxa pe lapte. Exploatațiile de producere a laptelui sunt întreprinderi de prelucrare și comercializare a produselor agricole (a se vedea, de asemenea, considerentul 175).
- (195) În primul rând, Orientările 2007-2013 prevăd că, în niciun caz, Comisia nu va autoriza acordarea de ajutor întreprinderilor mari (punctul 106 din orientări), ceea ce înseamnă că orice ajutor acordat acestor societăți nu va fi declarat ca fiind compatibil. Nu s-a examinat încă dacă ajutorul acordat întreprinderilor mici și mijlocii este compatibil cu piața internă. Așadar, în cele ce urmează, evaluarea compatibilității ajutorului acordat este limitată la întreprinderile mici și mijlocii.
- (196) În ceea ce privește ajutoarele acordate exploatațiilor de producere a laptelui, care își desfășoară activitatea în sectorul transformării și al comercializării, alineatul (105) din Orientările 2007-2013 se referă la dispozițiile relevante ale articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 70/2001. Pentru perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 800/2008, dispoziția respectivă trebuie interpretată ca o trimitere la articolele 26 și 27 din regulament.

⁽⁴⁷⁾ JOL 107, 30.4.1996, p. 4.

- (197) Niciuna dintre dispozițiile citate din Regulamentele (CE) nr. 70/2001 și (CE) nr. 800/2008 nu a prevăzut difuzarea de informații generale.
- (198) De asemenea, Comisia nu este în măsură să identifice alte dispoziții din legislația UE care să permită un astfel de ajutor acordat întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectorul prelucrării și comercializării care să poată fi considerat compatibil cu piața internă (nici Germania nu a invocat alte norme privind compatibilitatea).
- (199) Comisia concluzionează că ajutorul acordat în favoarea întreprinderilor din sectorul transformării și al comercializării, respectiv exploatațiilor de producere a laptelui, în perioada începând cu 2007 a fost incompatibil cu piața internă.

Taxe parafiscale

- (200) Având în vedere că ajutorul de stat în cauză a fost finanțat printr-o taxă parafiscală (a se vedea considerentele 13-17), Comisia trebuie să examineze atât măsurile finanțate, și anume ajutorul, cât și modul în care acestea au fost finanțate. În cazul în care modul de finanțare a ajutorului, în special prin cotizații obligatorii, face parte integrantă din măsura de acordare a ajutorului, Comisia trebuie să țină seama de această metodă de finanțare atunci când examinează ajutorul ⁽⁴⁸⁾.
- (201) Pentru ca o taxă sau o parte dintr-o taxă să fie considerată ca făcând parte integrantă dintr-o măsură de acordare a ajutorului, aceasta trebuie ipotecată măsurii de acordare a ajutorului în temeiul reglementării naționale relevante, în sensul că veniturile din taxă trebuie alocate în mod obligatoriu finanțării măsurii de acordare a ajutorului ⁽⁴⁹⁾, iar valoarea taxei ar trebui să aibă un efect direct asupra valorii ajutorului de stat ⁽⁵⁰⁾.
- (202) Aceste două criterii trebuie aplicate pentru întreaga perioadă care face obiectul anchetei.
- (203) Primul criteriu pare a fi respectată, întrucât, în temeiul secțiunii 22 alineatul (1) din MFG, landurile au opțiunea de a impune taxa parafiscală în cauză. În același timp, secțiunea 22 alineatele (2) și (2a) din MFG stabilește cu exactitate ce tipuri de ajutoare pot fi finanțate din veniturile din taxe. Prin urmare, Comisia consideră că veniturile din taxe sunt alocate și că ele pot fi utilizate numai în scopurile prevăzute de lege. Ținând cont de decizia pozitivă și de prezenta decizie, Comisia consideră că marea majoritate a măsurilor de sprijin puse în aplicare în acest context constituie un ajutor. Mai mult, faptul că veniturile din taxe sunt alocate înseamnă că ele nu pot fi utilizate pentru alte tipuri de sarcini publice decât cele menționate în secțiunea 22 alineatele (2) și (2a) din MFG.
- (204) În ceea ce privește problema dacă cuantumul taxei are un impact direct asupra cuantumului ajutorului de stat, se atrage atenția asupra dispozițiilor din secțiunea 22 alineatul (3) din MFG, potrivit cărora veniturile din taxe trebuie să fie păstrate separat și că ele nu pot fi folosite pentru cheltuielile administrative suportate de autoritățile landului. Potrivit informațiilor furnizate de Germania, resurselor de stat, pentru finanțarea măsurilor evaluate de prezenta decizie nu se poate utiliza nicio altă resursă decât resursele provenite din taxe pe lapte. Aceasta a determinat Comisia să concluzioneze că valoarea taxei are un efect direct asupra valorii ajutorului de stat.
- (205) În cazul în care taxa face parte integrantă din măsura de acordare a ajutorului, Comisia trebuie să examineze dacă există o discriminare între produse importate și produse naționale ⁽⁵¹⁾ sau între produse naționale exportate și produse naționale comercializate pe piața internă ⁽⁵²⁾.
- (206) Taxa pe lapte nu se aplică importurilor. Prin urmare, măsurile de acordare a ajutorului în temeiul MFG nu discriminatează produsele importate.

⁽⁴⁸⁾ Hotărârea Curții din 21 octombrie 2003, Van Calster, C-261/01 și C-262/01, ECLI:EU:C:2003:571, punctul 49.

⁽⁴⁹⁾ Hotărârea Curții din 13 ianuarie 2005, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, C-174/02, ECLI:EU:C:2005:10, punctul 26; Hotărârea Curții din 27 octombrie 2005, Nazairdis SAS și alții/Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions industrielles et commerciales (Organic), C-266/04–C-270/04, C-276/04 și C-321/04–C-325/04, ECLI:EU:C:2005:657, punctele 46-49.

⁽⁵⁰⁾ Hotărârea Curții din 13 ianuarie 2005, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, C-174/02, ECLI:EU:C:2005:10, punctul 28, și Hotărârea Curții din 15 iunie 2006, Air Liquide, cauze conexate C-393/04 și C-41/05, ECLI:EU:C:2006:403, punctul 46.

⁽⁵¹⁾ În ceea ce privește discriminarea între produsele naționale și produsele exportate, a se vedea, printre altele, Hotărârea Curții din 23 aprilie 2002, Nygård, C-234/99, ECLI:EU:C:2002:244, punctele 21-22.

⁽⁵²⁾ În ceea ce privește discriminarea între produsele naționale și produsele importate, a se vedea Hotărârea Curții din 11 martie 1992, Compagnie Commerciale de l'Ouest, cauzele conexate C-78/90, C-79/90, C-80/90, C-81/90, C-82/90 și C-83/90, ECLI:EU:C:1992:118, punctul 26.

- (207) În plus, taxa pe lapte poate fi considerată ca fiind o impozitare internă discriminatorie interzisă de articolul 110 din TFUE dacă, în măsura în care taxele pe lapte pentru mărfuri produse și prelucrate pe piața internă sunt doar parțial compensate prin avantajele care decurg din utilizarea veniturilor din taxe, taxa pe lapte dezavantajează produsele naționale exportate. Autoritățile germane au explicat că, din informațiile pe care le dețin, întreprinderile care exportă produse lactate nu vor suferi dezavantaje în urma colectării taxei. Cu toate acestea, dacă o întreprindere care a exportat produse lactate ar urma să demonstreze, în viitor, că a fost dezavantajată de colectarea taxei, valoarea taxei în cauză ar fi rambursată, potrivit autorităților din Germania. Din acest motiv, Comisia consideră că nu există niciun risc de discriminare.
- (208) Prin urmare, Comisia constată că taxa în discuție nu constituie o încălcare a dispozițiilor articolului 110 din TFUE ⁽⁵³⁾.
- (209) De asemenea, ar trebui să se examineze dacă perceperea unei taxe pe lapte nu contravine obiectivelor organizării comune a piețelor în sectorul agricol. În această privință, trebuie să se evalueze dacă taxa pe lapte interferează cu prețurile produselor naționale finale și, prin urmare, dacă produsele naționale sunt discriminate față de produsele importate ⁽⁵⁴⁾. În acest sens, Comisia observă că laptele este vândut cu amănuntul în Germania la prețuri care aparent nu sunt mai mici de 0,45 euro per litru. Taxa pe lapte se ridică la maximum 0,0015 euro per kg și, prin urmare, reprezintă doar o mică parte din prețul de vânzare cu amănuntul. În consecință, Comisia concluzionează că colectarea taxei pe lapte nu contravine obiectivelor organizării comune a piețelor în sectorul relevant.

Concluzie

- (210) Articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 prevede că prerogativele Comisiei de recuperare a ajutorului fac obiectul unui termen de prescripție de zece ani. În conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, orice măsură luată de Comisie cu privire la ajutorul ilegal întrerupe termenul de prescripție.
- (211) În plus față de raportul anual din 2010 cu privire la ajutoarele de stat în sectorul agricol, înaintat de Germania, Comisia a solicitat Germaniei, prin scrisoarea din 28 noiembrie 2011, să furnizeze informații suplimentare privind schema de ajutor. Această acțiune întreprinsă de Comisie a întrerupt termenul de prescripție. În conformitate cu termenul de prescripție de zece ani menționat la considerentele anterioare, prezenta decizie se referă, prin urmare, la perioada începând din 28 noiembrie 2001.
- (212) Comisia constată că Germania a acordat în mod ilegal ajutorul în cauză, încălcând astfel dispozițiile articolelor 107 și 108 din TFUE. Ajutorul a favorizat întreprinderile din sectorul prelucrării și comercializării laptelui pe întreg teritoriul Germaniei. Ajutorul este parțial compatibil cu piața internă (considerentul 192) și parțial incompatibil cu piața internă (considerentele 177, 183, 199).
- (213) Comisia consideră că este rezonabil ca ajutorul care este incompatibil cu piața internă să fie recuperat după cum urmează: Plățile efectuate către VDM din resursele provenite din taxa pe lapte pentru măsurile pe care le-a implementat ar trebui rambursate exploataților de producere a laptelui în cauză, în conformitate cu valoarea taxei pe lapte plătite de acestea pentru a stabili ajutorul care urmează să fie rambursat. Comisia este dispusă să discute cu Germania în legătură cu alte modalități prin care fondurile în cauză ar putea fi atribuite beneficiarilor,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Sprijinul financiar pentru comunitatea științifică acordat de Germania prin intermediul *Verband der Milchwirtschaft e.V.* nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

Sprijinul financiar acordat de Germania prin intermediul *Verband der milchwirtschaft e.v.* în legătură cu prezentările efectuate la Fachhochschule Hanovra nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

Sprijinul financiar acordat de Germania în legătură cu rolul *Verband der Milchwirtschaft e.V.* de furnizor de informații generale și de consilier pe lângă organismele de stat, precum și în legătură cu activitățile de standardizare și de armonizare constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

⁽⁵³⁾ Hotărârea Curții din 21 octombrie 2003, Van Calster, C-261/01 și C-262/01, ECLI:EU:C:2003:571, punctul 48.

⁽⁵⁴⁾ Hotărârea Curții din 22 mai 2003, Freskot, C-355/00, ECLI:EU:C:2003:298, punctele 18-32.

Articolul 2

Ajutorul acordat ilegal de Germania, care contravine articolului 108 alineatul (3) din TFUE în legătură cu rolul *Verband der Milchwirtschaft e.V.* de furnizor de informații generale în perioada cuprinsă între 28 noiembrie 2001 și 31 decembrie 2006, este compatibil cu piața internă.

Articolul 3

Ajutorul acordat ilegal de Germania, care contravine articolului 108 alineatul (3) din TFUE în legătură cu rolul *Verband der Milchwirtschaft e.V.* de consilier pe lângă organismele de stat, precum și în legătură cu activitățile de standardizare și armonizare, este incompatibil cu piața internă.

Ajutorul acordat ilegal de Germania, care contravine articolului 108 alineatul (3) din TFUE în legătură cu rolul *Verband der Milchwirtschaft e.V.* de furnizor de informații generale în perioada începând cu 1 ianuarie 2007, este incompatibil cu piața internă.

Articolul 4

- (1) Germania recuperează de la beneficiari ajutorul incompatibil acordat în cadrul schemei menționate la articolul 3.
- (2) Suma care trebuie recuperată este purtătoare de dobândă începând cu data la care a fost pusă la dispoziția beneficiarilor până la data recuperării sale efective.
- (3) Dobânda se calculează pe o bază compusă, în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 și cu Regulamentul (CE) nr. 271/2008 al Comisiei ⁽³⁵⁾ de modificare a Regulamentului (CE) nr. 794/2004.
- (4) Germania anulează toate plățile restante ale ajutorului acordat în cadrul schemei menționate la articolul 3, cu efect de la data adoptării prezentei decizii.

Articolul 5

- (1) Recuperarea ajutorului acordat în cadrul schemei menționate la articolul 3 este imediată și efectivă.
- (2) Germania asigură punerea în aplicare a prezentei decizii în termen de patru luni de la data notificării acesteia.

Articolul 6

- (1) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Germania transmite Comisiei următoarele informații:
 - (a) lista beneficiarilor care au primit un ajutor în cadrul schemei menționate la articolul 3 și valoarea totală a ajutorului primit de fiecare dintre aceștia în cadrul schemei;
 - (b) suma totală (principalul și dobânda de recuperare) care trebuie recuperată de la fiecare beneficiar;

⁽³⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 271/2008 al Comisiei din 30 ianuarie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 794/2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 82, 25.3.2008, p. 1).

(c) o descriere detaliată a măsurilor deja adoptate sau a celor planificate în vederea asigurării conformității cu prezenta decizie;

(d) documentele care să demonstreze că beneficiarii au fost somați să ramburseze ajutorul.

(2) Germania informează Comisia cu privire la evoluția măsurilor naționale de punere în aplicare a prezentei decizii până la finalizarea rambursării ajutorului acordat în cadrul schemei menționate la articolul 3. La solicitarea Comisiei, Germania prezintă fără întârziere informații privind măsurile deja adoptate sau a celor planificate în vederea asigurării conformității cu prezenta decizie. În plus, Germania furnizează informații detaliate privind cuantumul ajutoarelor și ale dobânzilor recuperate deja de la beneficiari.

Articolul 7

Prezenta decizie se adresează Republicii Federale Germania.

Germaniei i se solicită să transmită fără întârziere beneficiarilor ajutorului o copie a prezentei decizii.

Adoptată la Bruxelles, 16 decembrie 2015

Pentru Comisie

Phil HOGAN

Membru al Comisiei
